

ХРИСТОС, ОБ'ЯВЛЕНИЙ

У СВОЄМУ СЛОВІ

Схилимо наші голови. Господи Ісусе, Пастирю великої Отари, ми настільки в боргу перед Тобою, Господи, що ми ніколи не змогли б відплатити Тобі за ту любов, яку Ти злив у наші серця. Ми почуваємося такими недостойними, коли схиляємо свої голови та стоїмо у Твоїй присутності. Ми просимо Тебе очистити нас від усіх недоліків та усякого гріха. Ми молимо, щоб Ти зміцнив наші тіла сьогодні. Багато хто є хворі та стражденні, як це видно по хусточкам та проханням, що надходять по телефону та звідусюди.

2 І ми віримо, що нами вже завершується історія цього світу, і скоро час перейде у Вічність, і ми хочемо бути готовими до тієї години. І ось чому ми зібралися тут цього ранку — приготуватися до того часу. Мені сказали, що цього ранку багато хто підключився за допомогою телефонів по всій країні, від узбережжя до узбережжя. І куди б не донеслися наші голоси, нехай ту групку буде благословлено. Уздоров хворих, що поміж них, і я молю, щоб Ти очистив їхні душі від усякого нечестя. І допоможи нам тут цього ранку, у skinії, щоб нам також насолодитися цією чудовою привілецією.

3 І ми просимо, щоб Ти проговорив до нас сьогодні через Твоє написане Слово, і нехай Дух об'явить нам ті речі, в яких ми маємо потребу, коли ми зібралися тепер по всій країні, усвідомлюючи, що ми незначні люди, але маємо місце поміж відкупленими, бо ми у своїй вірі поклалися на Ісуса Христа. Даруй нам оце все, Господи.

4 І коли ми завершимо зібрання і ми роз'їдемося по своїх домівках у різні кінці країни, нехай ми скажемо, як оті з Еммаусу: “Хіба не горіли нам наші серця, коли Він промовляв до нас дорогою?”

5 Отож, Батьку, я знаю, що будь-які мої слова будуть, безперечно ж, недостатніми для хороших Християн по всій країні, що зараз підключилися, це не буде—це не буде відповідним. Те, що я спроможуся сказати — це не буде чимось таким, від чого буде якась користь, бо ми всі належимо до однієї категорії. Ми людські істоти, смертні. Але нехай промовляє величний Святий Дух; нехай Він візьметься за Слово та просто об'явить Себе. Нині ми чекаємо на Нього, в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

6 Я начебто як... дивуюся сам собі. Я сказав своїй дружині, якщо, випадком, вона зараз слухає, там у Тусоні, що я не думаю,

що проводитиму яке-небудь служіння, коли повернуся; і я навіть не привіз одягу. І я сказав своїй невістці, вона прасувала мій костюм, і я сказав: “Я стоятиму за кафедрою у... Вони не знають, що брюки одні, а піджак інший”. Це ті, які я ношу вдома. Але, Медо, вона випрасувала сорочку та все інше, тож все... Не хвилюйся; все чудово.

⁷ Отож, в нас тут є одне прохання, що один дуже дорогий брат... І я думаю, що—що Прескотт, я вважаю, підключився цього ранку, там у—у Прескотті, Арізона. Як я розумію, батько Сестри Мерс’єр їхав якраз сюди на зібрання, і стався серцевий напад, і його забрали до лікарні, Брата Коггінса. І, також, Брат Джуніор Джексон, я думаю, він там на іншому радіоприймачі, тобто, на іншому телефоні там у Кларксвіллі чи у Нью-Олбані, і його батько у лікарні, як я розумію, з серйозною операцією через рак печінки. Тож ми, безперечно ж, хочемо пам’ятати їх у наших молитвах. І ось, тут є й інші теж, але ми не хочемо займати час. Бог знає все про них, тож давайте зараз помолимося за них.

⁸ Любий Боже, коли той дорогий старий зі зморшкуватими руками, Брат Коггінс, старий ветеран цієї ниви, має... лежить цього ранку десь у лікарні, страждає від нападу в нього на серці. Боже, те стареньке сердечко пережило багато труднощів. Я молю, Боже, допоможи йому. Даруй це. Він, як і... Він, як і всі ми, любить життя, і він хоче жити. Господи Боже, даруй це. Ми з усієї країни молимо за нього в Ім’я Ісуса, щоб Ти уздоровив його та визволив його. Ми віримо, що Ти вчиниш це; він приїде на зібрання.

⁹ Ми молимо за Брата Джексона, його дорогоцінного татка, що лежить там зараз при смерті, який привів у світ такого чудового хлопця, як Джуніор. Я—я—я молю, любий Боже, щоб Ти уздоровив його. Я знаю, що це здається неможливим. Медики, лікарі, вони—вони не знають, що робити у таких випадках. Але ми пам’ятаємо Брата Холла, також, коли найкращі з лікарів тут говорили, у Луїзвіллі, казали: “Йому жити всього декілька годин”, — з раком печінки. І він сьогодні живий, а це було двадцять п’ять років тому, завдяки Твоїй благодаті. Тож я молю, щоб Ти сьогодні зцілив Брата Джексона, Господи, нехай Твоя благодать та ласка перебувають з ним.

¹⁰ І уся ця величезна купа хусточок, та клаптиків тканини, та всього іншого, що поклали сюди як прохання; Ти знаєш їх усіх, Батьку. Я молю, щоб Ти дарував їм усім зцілення. В Ім’я Ісуса Христа. Амінь.

¹¹ Тепер для початку, цього ранку, по-перше, я не думав, що приїду, минулої неділі. І потім, знову ж, коли ми повідомили про це, я приїхав. Брат Невілл поставив мене проповідувати! І потім, ми повідомили, що будемо тут сьогодні, а людей по всій країні не повідомили про це. І в нас тепер є ця телефонна система, і це є

дуже, дуже добре. Люди можуть сидіти просто у себе вдома чи у себе. . . збиратися у себе, у своїх церквах, і так далі, і слухати служіння. Я ціную це.

¹² Отож, я бачив, що за цей минулий тиждень надійшло чимало запитів щодо того, що я сказав минулої неділі у Посланні. Здається, я забув, яку я дав йому назву. Але я сказав дещо стосовно виплати ваших боргів. І ви знаєте, не має значення, що ти скажеш, багато хто зрозуміє це неправильно. Не тому, що вони. . . в них нема бажання зрозуміти це неправильно, але ви просто не зрозуміли це.

І, отож, хтось сказав: “Чи купувати нам авто?” Або: “Що мені. . .”

Отож, Ісус говорив не про це, тобто, Біблія, там, де сказано: “Не будьте винні нікому нічого”. Це є давні борги, які ви могли б виплатити. Виплатіть їх. Це не. . . Ось що означає нікому нічого не бути винним. Це не означає. . . О-о, нам треба платити за квартиру, по наших телефонних рахунках, нам. . . і що там іще. Ми—ми винні оце все, і ми платимо за оце все. Але, якийсь старий давній борг, що ти міг би його виплатити — виплати його. Розумієте? Отож, не дозволяй, щоб на тобі висіло що-небудь отаке.

¹³ Я пам'ятаю час, коли я був хворий, колись, коли я був парубком. Я виписався з лікарні, заборгувавши десь дві тисячі доларів. І тут була одна аптека, містера Сванігера, я заборгував йому десь триста чи чотириста доларів, по рахункам за ліки. Він навіть і не знав мене. І цей чоловік. . . Я пішов до нього. Я не знав його. А він все одно посилав їх туди, ані разу не відмовився послати їх. І я сказав: “Я винен вам”. І я сказав. . . я думаю, Сванігер. . . То був містер Мейсон там на Курт Авеню та Спрінг.

І я сказав: “Я винен вам. І я—я ще дуже слабкий, але я постараюся влаштуватися на роботу. Отож, якщо я не зможу вам платити. . .” Я тільки-но став Християнином. Я сказав: “По-перше, містере Мейсон, мій обов'язок перед Богом — я винен Йому свої десятини. Я хочу платити Йому свої десятини, найперш за все”. І я сказав: “Наступний мій обов'язок — виплатити свої борги”. Я сказав: “Мій батько хворіє, і він. . . І в нас. . . Нас десятеро дітей у родині”. Але я сказав: “Я. . . Напевно, я зможу виплачувати вам всього по двадцять п'ять центів по тому рахунку, за кожен робочий день; якщо я не зможу виплатити вам навіть ті двадцять п'ять центів, я прийду та скажу вам про це. Я скажу вам: ‘Цього разу я—я неспроможен зробити це’”. Отож, з Божою поміччю, я виплатив кожен цент. Розумієте? Але ось що я мав на увазі, розумієте? Щоб ніхто не казав. . .

¹⁴ О-о, один Християнин тут у церкві раз пішов та замовив, щоб тут на одному авто щось зробили, і той чоловік прийшов. . . Той сказав: “Я заплачу вам. В мене в суботу получка”, — чи щось таке. І так і не заплатив йому. І так тягнулося тижнями, і так і не

заплатив йому, навіть і словом не обмовився. І—і той чоловік прийшов і спитав мене, він сказав. . . Розумієте, це наводить тінь на церкву. Це наводить тінь на Христа.

Не можеш заплатити йому — піді скажи йому, скажи: “Я винен вам, та я заплачу́ вам. Я Християнин, але я—я просто. . . зараз я не можу цього зробити, в мене. . . За мною залишається борг”. І, пам’ятайте, це і у Божих книгах теж, ви розумієте, ваші вчинки. Тож це є. . . Я стараюся, за себе самого та за всіх нас разом, старайтеся бути готовими, бо ми знаємо, що ми до чогось наближаємося, ось-ось має дещо статися. Тож ми хочемо бути готовими. Коли Прихід Господа вже настільки близько, ми хочемо бути готові до тієї величної години.

¹⁵ Тепер ми хочемо підготуватися та поговорити зараз тут на одну невеличку тему, яку я обрав для цього ранку, з Господньою допомогою. І ми говоритимемо якомога стисліше, через те, що люди підключилися. Я сподіваюся, у вас у всіх. . . по всій країні чудовий ранок, як і у нас тут в Індіані. Зараз в нас після дощу така приємна, прохолодна, чудова погода. І це дуже добре.

¹⁶ Тепер я хочу прочитати з Послання до Євреїв, з 1-го розділу; і з Євангелії від Святого Івана, з 1-го розділу. Євреям 1:1-3, і Святого Івана 1:1, задля теми. Моя тема сьогодні вранці — це дослідження Писань. Отож, давайте—но прочитаємо Євреям 1:1.

Багато разів. . . багатьма способами в давні часи промовляв був Бог до отців через пророків,

Але в останні ці дні промовляв Він до нас через Свого Сина, що Його настановив Спадкоємцем усього, що Ним Він і цей світ створив;

Він, бувши сйвом Його слави та. . . образом Його істоти, тримав усе словом сили Своєї, вчинив Собою очищення наших гріхів, сів праворуч Величності на висоті;

Який прекрасний текст! Тепер, Святого Івана 1:1.

На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог.

¹⁷ Отож, і моя тема цього ранку: *Христос, об’явлений у Своєму Слові*. Отож, де я прийшов до висновку поговорити про це — це тому, що. . . Знаючи, що те, що ми кажемо, ми не повинні просто говорити з тієї причини, що ми зібралися разом, щоб просто про щось побалакати, але це є дещо таке, що допоможе людям стояти більш твердо, бо нам належить пройти крізь небезпечні, ненадійні води. Ми вже пливемо ними. І часом мені думається, що як з вами, так і зі мною, це здається таким, так багато з цього, настільки моторошно.

¹⁸ В мене якраз була розмова з одним молодим служителем та його дружиною, в кімнаті, всього декілька хвилин тому. І вони

обидва нервові, точно як і решта цього світу, всі інші людські істоти на землі. Я сказав: “Пам’ятайте, у сатани є в запасі один удар для вас”. Все одно, хто ти, Бог. . . В нього є право на той один удар. Яким би для тебе було краще бути, після того удару: бути сліпим, чи бути хворим на артрит, прикутим до крісла, чи бути нервовим? Розумієте? Є таке місце, де він може тебе вжалити. В нього є право на те уразливе місце. Отож, це є те місце, що увесь час має бути в тебе прикрите. І бачити це нерве століття, в якому ми живемо!

¹⁹ І плівки минулого тижня, я думаю, об’являть вам грандіозні страхітливі речі, про які ми говоритимемо в один з цих днів, коли ми зможемо знайти місце, яке б нас задовольнило, про відкриття тих останніх кар, що виллються на землю, про ті Чаші, точніше, вилиття Чаш, і Сім Громів, і ті страхітливі видовища, що прийдуть на цю землю. Людина тепер, люди сьогодні знаходяться в такому невротичному стані; увесь цей світ!

²⁰ Почитайте “*Рідерз Дайджест*” за минулий місяць, ви звернете увагу на оту тему там: про Біллі Грема, визначного євангелиста. Він настільки перевтомився, що він просто не зміг проводити свої зібрання, і він—він поїхав до клініки Майо, щоб пройти медичне обстеження. З ним нічого поганого, тільки те, що він замало рухається. І там йому прописали біг; фізичні вправи. Він пробігає мильо щодня.

І потім, в тій статті далі говориться, що наука довела, що сьогодні, що підлітки, оці хлопці та дівчатка — “сягають середнього віку, коли їм по двадцять років”. А до двадцяти п’яти років, часто буває так, у багатьох випадках, у дівчат вже закінчується період менопаузи, у двадцятип’ятирічному віці.

Я не знаю, чи було вам відомо це, чи ні, але декілька вечорів тому, коли Святий Дух промовляв тут у зібранні, тут сиділа одна дівчинка, і саме це й було з нею негаразд, коли це було названо. Я поглянув на неї вдруге, кинув погляд ще раз, і я побачив, у чому справа. Я подумав: “Не може бути; ця дитинка ще надто юна”. Але то була менопауза, десь у двадцяти-двадцятьтрьохрічному віці, десь так. Бачите?

²¹ В моєї матері та у вашої матері цей період наступав десь між сорока п’яти та п’ятидесяти роками. Моя дружина пережила цей період десь у тридцять п’ять. Нині це дійшло до двадцяти. Вся людська раса прогнила. Що ж, якщо оті фізичні сутності наших тіл руйнуються отак від того, що ми їмо гібридну їжу, напруження, це стає причиною того, що воно розкладається, хіба клітини мозку не розкладатимуться з-за цього теж? Потім, ми бачимо, як жінки можуть виходити на вулицю роздягнені. Ми бачимо, як вони можуть ганяти вулицями зі швидкістю сто двадцять миль на годину, оце все. Дійшло до такого, що уся нація, увесь світ, не тільки ця нація, але повсюди — вони геть втратили розум.

22 І тоді, коли ми відкриємо їх, як Господь зволить, говоритимемо про ті Сім Чаш та виявимо оті страхітливі речі. Люди невдовзі впадуть у таке божевілля, що їм уявлятиметься, ніби вони бачать мурах розміром з гору. Це мучитиме жінок; на землі з'явиться сарана з довгими косами, щоб мучити жінок, які обрізають свої; зі звисаючими вниз косами, як у жінок; і з довгими, як у левів, зубами; з жалами на хвостах, як у скорпіонів, і—і так далі, щоб мучити людей на землі. Але тоді вже буде занадто пізно зробити з цим що-небудь. Зроби зараз же. Мучитимуть!

23 А минулої неділі, коли ми розглядали оті кола, про те, як у зовнішній сфері п'ять відчуттів. Це вхідний отвір — п'ять відчуттів для тіла. Єдине, як ти можеш проникнути в тіло — це через оті п'ять відчуттів: зір, смак, дотик, нюх та слух. Іншого способу увійти в контакт з тілом нема.

24 Всередині тієї людини є людина, що зветься дух, і в неї п'ять відчуттів: мислення, думки... і думки, і любов, і совість, і так далі. Гарзд.

25 Отож, неможливо мислити тілом. Ти мислиш своїм розумом. І саме там занадто багато Християн тільки й зупиняються. І вони можуть, точно як кукурудза на полі та будяк на полі, вони можуть бути помазані тим самим Святим Духом, яким помазано справжнього віруючого.

Але там всередині цього, у наступній сфері, у третій сфері знаходиться душа; і її призначено Богом. Ось де лежить справжнє насіння-зародок, саме там.

26 І, пам'ятайте, якби я взяв кукіль та розрізав його, пересадив туди ядрце пшениці та посадив би його у землю, поховав би його, від куколю вродилася б пшениця; не має значення, що там назовні, які емоції.

27 Сьогодні, така плутанина стосовно доказу Духа Святого та всього іншого. Сатана може підробити будь-якого роду дар, що є у Бога, але він не може викласти оте Слово, Слово в Слово. Ось де він зазнав поразки в Еденському садку. Ось де він завжди зазнавав поразки. Ось де знаходяться оті — плівка про “фальшивих, помазаних”, — тобто, помазаних; вони можуть бути помазані Духом, говорити мовами, витанцьовувати, вигукувати, проповідувати Євангелію, і все одно то диявол.

Головне — те, що всередині! Тепер, пам'ятайте, Ісус сказав: “Всі, кого Батько дав Мені — прийдуть до Мене. Ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Батько перш не притягне його”.

Отож, ми пройшли цей урок, щоб виявити, що у... Ти був у своєму пра-пра-прадіусі, ще відтоді, фізично кажучи. В такому разі, ось яким ти є у фізичній істоті, сутності. Часом буває так, що у родині народжується дитина з рудим волоссям. Це вражає батька, бо він не знає нікого зі своїх родичів, в кого було б руде волосся, чи з родичів матері. Але якщо ти пройдешся назад на

декілька поколінь, ти знайдеш когось з рудим волоссям. Це насіння все йшло та йшло, і ти впадковуєш сутність когось з далекого минулого.

Подібно як сказано у Євреям у 7-му розділі, що — “Мелхиседек, Авраам заплатив Йому десятину, коли повертався після поразки царів. І Левій, що приймав десятини, заплатив десятину”, — бо він був у стегнах Мелхиседека при... тобто, “стегнах Авраама”, точніше, коли той стрів Мелхиседека.

²⁸ Отож, так само й з оцим. Якщо ти син Бога, і якщо я син Бога, чи донька Бога, ми були в Бозі при початку. І коли Ісус став повнотою Слова, ми тоді були в Ньому, у вигляді зародка. Коли Його було розіп'ято, нас було розіп'ято в Його тілі. Коли Він воскрес з мертвих, ми воскресли з Ним. І нині, відколи ми розпізнали це — “нині ми сидимо разом з Ним, в Небесних місцях у Христі Ісусі”. Розумієте? Бо Він... Ми, якщо ми є сини та доньки Бога, ми є Божі діти, в такому разі ми є атрибути Бога. В такому разі, ми були... маємо Вічне Життя. А Бог — це єдине Вічне Життя. В такому разі, ми були в Ньому від початку. І коли Ісус став отим всім Словом, ми тоді були частиною Його тоді. Амінь! Отак от. Коли оце знаходиться там, жоден демон, жодна сила, взагалі ніщо не зможе зрушити це. Це точка прив'язки душі.

²⁹ Отут ось зовні ти можеш бути помазаний, в цьому дусі, та бажати, та чинити оце все інше. Та коли справа доходить до цієї точки прив'язки до того Слова, звідти ти ніколи не зрушишся. Вона триматиметься цього Слова так надійно й правдиво, наскільки це взагалі можливо. Поза цим, без огляду на те, що ти чиниш, ти досі загиблий.

³⁰ Отой Лаодикійський церковний період — “роздягнений, сліпий, нужденний; навіть і не усвідомлюєш цього”. Бачите, це поза... Це оті помазані, помазані справжнім Духом. Розумієте, той Святий Дух може зійти на людину, в її дух. Але зародком в ній є її душа; той зародок — це Слово. Розумієте? І як... Мені все одно, як сильно ти можеш проповідувати, як добре ти робиш *оце* і як сильно ти любиш; це один з вхідних отворів в дух. Ти не можеш любити своїм тілом; ти любиш своїм духом. Це один з вхідних отворів. І ти можеш любити, і навіть любити Бога, і все одно бути неправим. Ти можеш виганяти демонів, та проповідувати, та чинити оце все; все одно бути неправим. Так сказав Ісус, сказав, що багато хто прийде в той день. Оце Слово вирішує все!

На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог.

І Слово стало тілом та перебувало поміж нами... .

³¹ Зверніть-но увагу, я збираюся говорити на оцю тему з Біблії — Христос, об'явлений у Своему Слові. Де я прийшов цього висновку — це було у моїй кімнаті.

Якась дорога людина, можливо, цього ранку присутня тут. . .В мене там у моєму робочому кабінеті висить одна картина, це картина Гофмана — *“Обличчя Христа”*, з написаними на ній Заповідями Блаженства. І там, коли дивишся туди, де має бути волосся, там трошки сильніше натискали на перо, коли дивишся туди. І там, ось Він там, у Своєму Слові, дивиться звідти; Христос у Заповідях Блаженства. Хтось, хто б то не був, я дякую вам за це.

І хтось приніс оту картину та повісив її там у моєму кабінеті, Ілля, що підноситься на полум'яній колісниці. Ми дуже цінуємо оце все. Часто буває так, велике скупчення людей, мені просто не вдається поговорити та сказати оце все, але я бачу це, брате, сестро. Я—я знаю це, і Богу це відомо.

³² Отож, я говоритиму на цю тему: *Христос, об'явлений у Своєму Слові*. Як, у Заповідях Блаженства, там намальовано зображення Христа, ніби як проступає крізь це. Ось де мені прийшла ця тема. Отож, Христос і Слово — це одне й те саме. Розумієте?

³³ Вони кажуть: “Як Біблія була...?” Люди кажуть. Я нещодавно їхав з одним чоловіком верхи. Він сказав: “Подумай про це. Ми тут на цій землі, такі, які ми є, і єдине, що ми знаємо чи що можемо сказати — це те, що ми є спасені за допомогою якоїсь єврейської байки, що зветься Біблією”.

³⁴ Я промовив: “Добродію, я не знаю, як ви таке кажете, але я не вірю, що це єврейська байка”, — сказав я.

Він сказав: “Ну, ти молишся, для чого ти молишся? Я просив про *оце* ось і про певні речі; я не одержав цього”.

³⁵ Я сказав: “Ви неправильно молитесь. Ми ніколи не повинні молитися, аби переіменити Божі думки; нам повинно молитися про те, щоб переіменити наші думки. Божі думки не потребують ніяких змін. Розумієте? Розумієте, це так”. Я сказав: “Не те, про що молишся ти. . .”

Я пам'ятаю раз одного молодого хлопця—католика, в нього був молитовник, читав молитви, щоб його мати вижила. А вона померла, і він шпурнув той молитовник у вогонь. Що ж, розумієте, я не захищаю молитовники; але, все одно, розумієте, у вас неправильний підхід. Ви намагаєтеся сказати Богові, що робити.

Молитва повинна бути: “Господи, переімени мене, щоб підходити під Твоє Слово”. Не — “Переімени”, не — “дай мені переіменити Твої думки. Ти переімени мої думки”. Розумієте? “Ти зміни мої думки на Твою волю. А Твоя воля записана тут в оцій Книзі. І, Господи, не—не дозволяй мені йти, поки Ти не зробиш так, щоб мої—мої думки були точно такими ж, як і Твої думки. І тоді, коли мої думки будуть такі, як і Твої думки, тоді я віритиму кожному Слову, яке Ти написав. І Ти сказав, там, що Ти вчиниш так, що ‘все співдіятиме на добро’ тим, хто любить Тебе. А я люблю Тебе, Господи. Це все співдіє на добро”.

36 Цього тижня я був у сільській місцевості, зупинявся у деяких дуже дорогих друзів. Я спитав декого з них за столом, учора, коли ми їли. Ми постійно розсаджувалися та проводили невеличкий...такий немовби як невеличкий розбір Біблії. Ми говорили про любов.

І один з присутніх там людей сказав мені, він сказав: “Я вважаю, ви антихрист”.

37 Я сказав: “Якщо так вгодно буде моєму Господу, саме цим я й хочу бути. Я хочу бути тим, ким Він хоче мене бачити, чим би це не було. Я люблю Його. І якщо Він повинен буде кинути мене до пекла, я все одно любитиму Його, якщо я піду з тим самим духом, що я його маю зараз”. Він глипнув на мене трохи по-дивному.

Я бачив, їх там було чотири чи п'ять, молодих чоловіків; молоді дружини, прекрасні жінки. Я знав, як ті хлопці люблять своїх дружин, тож я промовив до них, я сказав: “Ось як можна це перевірити. Якби твоя дружина, до того, як ти одружився...Ось, поверніться назад, скажімо, ти...це життя в шлюбі, тобі наснилося, що ти одружений; насправді ти не був одружений, але тобі наснилося, що ти одружений. І ти прокинувся, і ти пішов та обговорив це зі своєю дівчиною та сказав: ‘Знаєш, мені наснилося, що ми одружилися, і в нас були діти. Ми жили щасливо і—і чекали на Прихід Господа, і все таке інше’. І, потім, ця дівчина сказала б тобі: ‘Розумієш, я люблю іншого чоловіка більше, ніж я люблю тебе. Я зможу бути більш щасливою з отим іншим’. Чи зміг би ти, від всього свого серця, любити її досить сильно, щоб сказати: ‘Нехай Божі благословіння спочивають на тобі, моя люба. Будь з цим іншим?’”

Отож, отож, перевірте це, кожен з вас, чоловіки та жінки. Розумієте? Що ж, якщо твоя любов є правильною, ти вчинив би так, бо ти зацікавлений в її благополуччі. Коли ти знаєш, що вона стане твоєю, ти зможеш жити з нею, ти...Вона твоя дружина; вона стане твоєю дружиною. Вона вийде за тебе заміж, але вона не буде щаслива. Вона буде щасливою...І, в такому разі, якщо ти любиш її, в такому разі ти хочеш, щоб вона була щаслива.

Тому якою б не була воля Бога, нехай воля Бога звершиться, чи буду я щасливий з цим, чи ні. Я хочу жити так, щоб Він був вдоволений тим, що я роблю. Тому перевірь свою—свою мету та свої мотиви за допомогою цього; ти пізнаєш, чи любиш ти Бога, чи ні.

Що якби Він сказав: “Ти служитимеш Мені, якщо Я відкину тебе?”

“Я все одно люблю Тебе”.

38 Тому якби церкви зрозуміли це та змогли вірити цьому таким чином, не було б такого, що один намагається вибити футбольного м'яча в іншого, коли той біжить з ним. Він захищав би того іншого. Розумієте? Коли є справжній правдивий мотив та мета, не було б

такого, що хтось намагається сказати: “Гей-но, в мене *оце* теж є! Я, *оце* ось я, *оце*”. Розумієте, Бог не може використовувати людину. Слідом за цим іде так багато підробок, і це сатана. А люди не можуть усвідомити це. Вони намагаються відібрати м’яча в того, кому його дано. Нехай Бог підніме якесь певне служіння, і дивіться, скільки їх кинеться за цим. Розумієте? Розумієте?

³⁹ Отож, істинна любов до Бога — “Не має значення, якою частиною я є, Господи, якщо я зможу сказати хоча б слово за Це, допомогти захистити Це, дозволь мені це робити”. Розумієте?

І так само є щодо твоєї дружини. Якщо ти по-справжньому любиш її, розумієте, це не є якась—це не є якась—якась любов *філео*; це любов *Агапао*, істинна любов. Вона могла б жити з кимось іншим більш щасливо; ти неодружений зараз, звичайно ж, ти не зможеш.

⁴⁰ І, між іншим, люди, що слухають ці плівки. Деякі, так багато надсилають сюди листи, кажуть: “Чому у *Шлюбі та розлученні* ви сказали *оце* і ви сказали *оте*”. Я говорив це так часто; ці плівки стосуються тільки... Я говорю до свого зібрання, брате. Я не відповідальний за тих, над ким Бог дав пастирювати тобі; я відповідальний за те, якого роду їжею я годую цих людей. Це є тільки для цієї шкіни. Розумієте? Отож, якщо люди хочуть прислухатися до цих плівок — то їхня справа. Але я говорю до тих, кого дав мені Бог. Саме їхні гріхи було покрито.

Хтось написав та сказав: “Ну, я вчинив *оце* і я вчинив *оте*. Ви сказали, що наші гріхи...” Я—я такого не говорив.

Я сказав: “Дивіться ось як; це є тільки до цих людей отут, до людей тут у цій шкіні, до моєї пастви”. Отож, якщо люди тягнуться до гібридної їжі та всього іншого там, ти—ти маєш об’явлення від Бога і роби те, що Бог каже тобі робити. Я роблю те саме. Але ці Послання — до цієї церкви.

⁴¹ Візьміть тепер до уваги, ми повертаємося, в нас повинно бути щось таке, за що ми мусимо триматися. Щось повинно бути точкою прив’язки, іншими словами, це є остаточний принцип. І в кожного мусить бути певний остаточний принцип чи певний абсолют. Я проповідував про це якимось, роки тому, про абсолют, певне місце, де останнє слово.

⁴² Подібно як суддя у грі в м’яч, якщо він каже, що був удар, то саме так і було. Не має значення, як ти це бачив, суддя сказав, що удар був. Ти мовив би: “Я—я—я... Там не було удару. Це пішло... Я бачив, як...” Не має значення, що там, коли він сказав: “удар”, — саме так і є, і цим все вирішується. Він, він є останньою інстанцією.

⁴³ І також світлофор — це остання інстанція, якщо там горить “зелений”. Ти скажеш: “Ну, я, я поспішаю, в мене...” Ні, ні. Він каже: “Стій спокійно, поки пройде інший”. Розумієте? Він є останньою інстанцією.

44 Отож, має бути певний остаточний принцип у всьому, що ти робиш. Має бути остаточний принцип, коли ти обираєш собі дружину. Має бути жінка, яку ти повинен був обрати.

45 Отож, має настати певний момент, де, коли ти купуєш авто, якого роду річ ти поставиш собі за остаточний принцип. Чи буде це “Форд”, “Шевроле”, “Плімут”, машина закордонної марки, що загодно, в тебе має бути певний остаточний принцип.

І отак воно є з Християнським життям. Має бути певний остаточний принцип.

46 Отож, якби якийсь чоловік сказав, пішов до іншого чоловіка та сказав: „почув, як хтось каже: “Що ж, ти маєш прийняти хрищення”, — а той чоловік ніколи...Можливо, його, якась церква, де не христять зануренням, там просто окроплюють. Я думаю, скажімо, наприклад, методисти, вони христять зануренням, якщо їх спеціально про це попрохати, як я розумію. Або, можливо...Католики, я думаю, в них тільки окроплюють. Тож, у такому разі, якби—якби якийсь чоловік почув що-небудь про те, що треба “занурювати в воду”, що ж, він не зрозумів би такого; він виріс католиком. Тож він іде до священика та каже: “Отче, я так розумію, нам належить христитися через занурення. Що наша церква каже про це?”

47 “Ну, вона каже, що—що нас повинні окропити”. Якщо ота церква є його остаточним принципом, всі питання вирішено. Всій боротьбі прийшов кінець; церква так сказала, і це все.

48 Що якби...якби якийсь брат-баптист почув, як ми кажемо, що ми віримо у хрищення через “занурення”? Він би сказав: “Я вірю цьому”.

“І в Ім'я ‘Ісуса Христа’”.

Отож, цей—цей член церкви йде до свого пастора та каже: “Пасторе, я чув, як один чоловік сказав мені, що ми повинні христитися через занурення, все правильно, але в Ім'я ‘Ісуса Христа’”.

49 “Ну що ж, — скаже той, — давай-но поглянемо. Ось тут у книзі сказано, що нам повинно приймати хрищення, застосовуючи ‘Отець, Син, Дух Святий’”. Якщо остаточним принципом є ота церква, це вирішує всі питання. Його не обходить, що там каже хтось інший; це його остаточний принцип.

50 Що ж, кожна деномінація — це остаточний принцип для своїх вірних.

Але для мене і для тих, кого, я надіюся, що я веду до Христа, і через Христа, наш остаточний принцип — це Біблія. Не має значення...Тому що Бог сказав: “Нехай кожне людське слово буде брехнею, а Моє — Правдою”. І я вірю, що Біблія є Божим остаточним принципом. Не має значення, що там каже хтось інший; Вона є остаточним принципом.

Біблія — це не книга методів. Ні, панове. Вона не є книгою методів і не моральним кодексом. Біблія не є книгою методів, ось стількох-то методів, і так далі. Ні, панове. Вона не є книгою моральних норм. Ні, панове. Вона не є цим. Як не є Вона й історичною книгою, зовсім ні. Або, як не є Вона й богословською книгою. Бо Вона є об'явленням Ісуса Христа.

Отож, якщо ви захочете прочитати це, ви, в кого в руках папір, занотовуєте це, це Об'явлення 1:1–3, те, що Біблія — це “Об'явлення Ісуса Христа”.

⁵¹ Давайте-но просто прочитаємо це, поки в нас є час. Я думаю, мої... тут не дуже багато нотаток для проповіді. Якщо Господь забариться, що ж, ми спробуємо взяти з них.

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб виявити Своїм слугам, що має незабаром статися; і Він послав і показує це через Свого Ангела Своему слугі Івану,

Який засвідчив про Слово Боже, та... свідчення Ісуса Христа, та про все, що він бачив.

Блаженний той, хто читає, і ті, що слухають слово цього пророцтва та додержуються написаного в ньому, час бо близький.

⁵² Отож, Біблія — це є повне об'явлення Ісуса Христа. І її писали пророки. Євреям 1:1, у... “Бог, Який багато разів промовляв до отців через пророків, в цей останній день промовляє до нас через Свого Сина, Ісуса Христа”, — котрий був всіма тими пророками разом. Ісус був Малахією; Ісус був Єремією, Ісаєю, Іллею. Все, ким вони були — було в Ньому. І все, ким ти є, і все, ким я є — знаходиться в Ньому; Слова, свідки Слова.

Тож Вона не є якоюсь книгою методів, кодексом моральної етики, як не є Вона й історичною книгою чи книгою богослов'я. Вона не є цим. Але Вона є об'явленням Ісуса Христа. Самого Бога, що об'явився, зі Слова у плоть. Ось чим Вона є. Біблія — це Слово, а Бог — це плоть, Бог у... Бог — це Слово, точніше, а Ісус як плоть. Це є об'явлення, як Бог (Слово) проявився в людській плоті та об'явився нам. І ось чому Він стає Сином Бога; Він є частина Бога. Ви розумієте? Отож, Він не... Оте тіло є частиною Бога, настільки, що це є Сином.

⁵³ Син, як це є у католиків — “Вічний Син”, та у всіх інших церков; в цьому виразі навіть нема сенсу. Розумієте? Не може бути такого, щоб був Вічний, і потім, щоб це був Син, бо Син — це щось таке, що було “народжене від когось”. А слово Вічний, Він не може бути Вічн... Він може бути Сином, але Він не може бути Вічним Сином. Ні, панове. Це не може бути Вічним Сином.

⁵⁴ Отож, але Він є Сином, настільки, що оте все Слово, що було в Єремії, в Мойсеї та оті всі Слова, як Він і сказав: “Вони говорять про Мене”. Оте все правдиве Божественне об'явлення Слова

зосередилося в одному людському тілі, і Бог зодяг Його плоттю. Ось чому Його названо “Син”, ось чому Він звертається — “Батько”. О-о, це настільки просто, якщо ти просто дозволиш Богу злити це у твій розум. Розумієте? Бог об’явлений в тілі плоті, зверніть увагу, об’явився з плоті... тобто, зі Слова у плоть. Це Святого Івана 1:14: “І Слово стало тілом та перебувало поміж нами”.

⁵⁵ Тепер зверніть увагу на цю Біблію. Деякі кажуть: “Ох, ну, з Нею було оце, з Нею було оте”. Але дозвольте-но мені сказати вам дещо, дозвольте просто. . .

Давайте-но звернемося до історії Біблії, всього на хвилинку, побачимо, звідки Вона з’явилася. Її було написано сорока різними писцями. Біблію писали сорок людей, протягом більше ніж шістнадцяти століть, і в різні епохи, передрікаючи найважливіші події, що відбувалися у світовій історії, і, часто, за сотні років до того, як це ставалося. І у всіх шестидесяти шести Книгах нема жодної помилки. Ох, подумати тільки! Ніякий автор, крім Самого Бога, не міг бути настільки точним. Жодного випадку, щоб одне Слово суперечило іншому.

Пам’ятайте, Біблія писалася протягом шістнадцяти століть, від Мойсея до—до смерті Івана на острові, тобто, до острова Патмос. Тисяча шістсот років, і писалася сорока різними писцями; один навіть і не знав іншого, і вони навіть і не мали її як “Слово”. Деякі з них навіть і не бачили ані разу це “Слово”. Та коли вони написали її, і їх прийняли як пророків, тоді, коли їхні пророцтва склали разом, кожне з них точно зійшлося одне з одним.

⁵⁶ Погляньте на Петра, який проголосив у День П’ятидесятниці: “Покайтеся, кожен з вас, та охристіться в Ім’я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів”.

Павло ані разу нічого не чув про це. Він подався до Аравії на три роки, щоб дослідити Старий Заповіт, щоб докопатися, Хто є цей Полум’яний Стовп, що проговорив до нього на дорозі, сказав: “Савле, чого ти Мене переслідуєш?” Як він міг помилитися? Він навіть і не радився з церквою ані разу, зовсім.

І чотирнадцятьма роками пізніше, коли він зустрівся з Петром, вони проповідували одне й те саме, Слово в Слово. Така є наша Біблія. Нехай інші людські слова зазнають краху. *Оце* ось — ніхто з людей не може додати до Неї. До Біблії нічого більше не додаси. Ні, панове. То є завершене Об’явлення. Ось і все.

⁵⁷ Подібно як Сім Печаток. “Сім Печаток, — хтось постійно говорив мені, — отож, ти... Господь проговорить до тебе, Брате Брангаме, коли ці Печатки будуть об’явлені, і розповіси нам, як наблизитися до Бога і як виконати це”.

⁵⁸ Я сказав: “Ні, добродію, такого не буде. Тому що Біблія, в Семи Печатках на Ній було скрито сім таємниць. Це вже написано, але вони не зрозуміли, що Це таке”.

Дивіться, як вони пройшли дуже близько до цього, христяться в Ім'я “Ісуса”; розумієте, це не те. Ім'я “Господа Ісуса Христа”! Побачте оті всі речі, як воно було. Тому що Ісусів багато; в мене тут на землі є декілька друзів, ім'я яких “Ісус”, друзів-служителів. Це не те. Це наш “Господь Ісус Христос”.

Жоден автор, крім Бога, не міг бути настільки точним. Тепер давайте—но просто побачимо, як було написано цю Біблію.

⁵⁹ Ось, скажімо, наприклад, з...Що якби ми зараз пішли та взяли шістдесят шість медичних книг, де розбирається тіло, написаних сорока різними школами медицини, сто шістнадцяти...тобто, протягом шістнадцяти століть? Цікаво, яку цілісність ми отримали б?

Коли Джордж Вашингтон, наш президент десь двісті років тому захворів на запалення легенів, йому видалили ніготь з пальця на нозі та вицідили з нього цілу пінту крові. Що якби ми взяли...

⁶⁰ Давайте—но торкнемося іще деяких речей, що так ваблять нас сьогодні, а саме — наука. Що якби ми взяли сорок різних науковців, з проміжку часу у шістнадцять століть, та побачили, що в нас буде? Один французький науковець, триста років тому, довів науковими дослідженнями, через катання куль, що якщо хто-небудь розів'є неймовірну швидкість більше тридцяти миль на годину, той об'єкт відірветься від землі та полетить. Ви думаєте, науковці хоч раз пошлються на таке? Чи є зараз хоч якась цілісність з цим, коли вони їздять вулицями, дорогами тут, сто п'ятдесят миль на годину? Бачите? Але він довів це науковими дослідженнями, тиском кулі, яку катав по землі, що при швидкості у тридцять миль на годину будь-який об'єкт підніметься з поверхні землі та полетить, він відлетить у космос. Ні, там нема ніякої цілісності.

⁶¹ Але жодного випадку, щоб одне Слово Біблії суперечило іншому. Жодного випадку, щоб один пророк суперечив іншому. Вони були, кожен, бездоганними. І коли хтось приходив та пророкував, і той правдивий пророк вставав та осаджував його, тоді це виявлялося. Розумієте? Розумієте? Тож Біблія — це є Слово Боже, для всіх правдивих віруючих.

⁶² Отож, ти не зміг би знайти ніякої точності у поглядах лікарів. Нині ти навіть і не зможеш знайти в них точності. Нині ти не зможеш знайти точність в науці.

Отож, вам відомо, що якийсь час тому нам казали, що...що “Коли Біблія сказала, що ‘він бачив, як чотири Анголи стояли на чотирьох кутах землі’, — що такого не може бути. Земля кругла”. Але Біблія сказала: “чотири кути”. Що ж, тепер ви бачили, два тижні тому, чи тепер це вже три тижні тому, в газетах надрукували ту статтю, там дізналися, що цей світ має форму квадрата. Хто з вас бачив її? Ну, певна річ. Розумієте? Я зняв з неї копію, повністю, просто чекаю, щоб хто-небудь що-небудь сказав.

63 І одного дня вони дізнаються, що вони й не бачать на сто п'ятдесят мільйонів світових років у космос. Вони оглядають коло. Саме так.

Ви побачите, в один з цих днів, що коли ви підете на Небо, ви не полетите кудись. Ви так само будете тут, теж, просто в іншому вимірі, швидшому за це.

Через оце ось приміщення проходить колір. Кожен колір, сорочка, сукня, в чому б ти не був, це є Вічним, є в записах, іде й іде навколо світу. Кожен раз, як ти моргаєш своїми очима, це записується. Дивіться, телебачення доведе це.

64 Коли ти народжуєшся, Бог вмикає запис. Там не... Вмикаєш запис, там не дуже-то багато звуків якийсь час, ви розумієте. Це є мала дитина, поки вона досягне віку свідомої відповідальності; потім з'являється звук, вона починає говорити різні речі та чинити різні речі, за які вона повинна буде дати відповідь. І потім, коли тому життю приходить кінець, той запис, тобто, плівка знімається та кладеться у—у величезну бібліотеку Бога. Отож, як ти збираєшся обійти це біля Судового Бар'єру? Її програють просто перед тобою, кожен порух, який ти зробив, кожную думку, що пройшла через твій розум. Чи можете ви зрозуміти це? Тепер, чи можете ви зрозуміти, де Бог... .

65 Одного вечора стояв тут, і на платформі був один чоловік, високий, лисий, такий дуже поставний добродій, міцний. І він пішов... . Господь сказав йому багато чого про його родину та що він повинен зробити. І він пішов та сів на місце. За декілька хвилин переді мною з'являється інший чоловік, схожий на того, але він сидів з похиленою головою. Я не міг розібратися, і я знову кинув погляд на того іншого там; і він... . То був не він, бо то був хтось інший. А цей чоловік, я не міг знайти це. Озираючись, в мене за спиною нікого. Я сказав: "Цей чоловік сидить там за тими завісами". І то був наш... . один брат, що відвідує цю церкву тут, високий, лисий, досить поставний добродій, сидів там отак. І він повисив голову, молився, бо він вже мало не помирав від хвороби шлунку.

Він збирався купити пару черевиків. Його дружина хотіла, щоб він купив пару нових черевиків. Він сказав: "Ні, мені не потрібно їх купувати, бо я не доживу, щоб зносити їх".

Він помирав. І сидів там, розумієте, у тому вимірі, аллілуй, Бог просто пройшов туди та сказав: "Він сидить там", — в точності те положення, в якому він сидів. Ви розумієте, що я маю на увазі?

66 Тепер зверніть увагу, в Писаннях нема жодної помилки. Ісус, Слово Бога бачить ті думки, що у серці. "Слово Бога є сильніше, гостріше", — Євреям 4:12. — "Слово Бога є гостріше, діяльніше за меч обосічного, навіть є розпізнавачем думок та намірів розуму". Розумієте? Проникає глибоко в розум, та витягує, та розрізняє. Що значить *розрізнити*? "Виявити, відкрити". І саме це й робить Слово Бога.

Сьогодні ми кажемо: “Католицька церква є Словом Бога; баптисти, методисти, п’ятидесятники, скінія”. Це не те. Слово є об’явленням; Бог, об’явлений за допомогою Слова.

⁶⁷ Ні, ми могли б одержати. . . одержати яку-небудь цілісність поміж медиками, поміж науковцями, всіма іншими.

Якби тільки Ейнштейн приклав був це до духовного, як він приклав це до фізичного, коли він досліджував закони світла та все інше, він міг би розповісти нам дещо. Коли я почув його доповідь про той великий центр десь у небесах, що “Увійти в контакт з тим центром — можна творити планети, чинити все що завгодно, і сила буде необмеженою”. Розумієте? Він побачив це.

⁶⁸ Ви бачите ці невеличкі об’єкти, що літають у повітрі, їх називають “літаючі тарілки”, все інше. Люди настільки. . . Це, ну, нам ліпше це не чіпати. “Чули, як оці всі люди пропали кудись?” — кажуть. Жодних відомостей про них; були й нема.

Отак буде й зі Схопленням. Раптом з’явиться щось подібне, і оце земне тіло зодягнеться у небесне тіло. І вони будуть. . . шкіра, волосся чи кістки залишаться; за одну мить воно переміниться, з’явиться анізвідки та забере його Додому. Ми бачимо, як оце все зараз відбувається, а—а Пентагон у збентеженні від цих вогнів, таємничих вогнів та всього іншого, що вони спостерігають на—на небі. Ви бачили, як це надрукували в газеті у Джефферсонвіллі на цьому тижні, і все інше — “таємниче світло”. Тож, о-о, вони не розуміють, що це таке. Але, послухайте-но, дітки, в один з цих днів Воно підхопить вас. Розумієте? Розумієте? Не турбуйтеся.

Пам’ятайте, Ісус сказав: “Як було за днів Содому”.

⁶⁹ Що сталося якраз перед Содомом? Бог зійшов з Анголами, і вони провели судове слідство. Сказав: “Я почув крик, що він такий гріховний, такий гучний, що Я зійшов, щоб побачити, чи це точно правда, чи ні”. Це так? Дивіться, як отой Головний, що zostався з Авраамом, міг розрізняти думки, що були в серці у Сарри, в Нього за спиною.

Тепер, озирніться хоча б на мить та візьміть до уваги, побачте, пильнуйте, щоб Він чинить, сьогодні те саме. Це судове слідство.

О-о, невдовзі, Церква, коли Вона зможе встояти на тому місці, і кожне насіння прийде до зрілості, вони зникнуть. А люди не знатимуть, що з ними сталося. Хтось йтиме дорогою. Розумієте? Один йтиме до будинку пастора, а інший йтиме *сюди* чи *туди*, і, раптом, ти бачиш, що вони зникають. Бо Енох, котрий був прообразом — “Бог його забрав, і не знайшли його”. Зійшли, щоб провести слідство! Цілісність, як було перенесено Еноха, прообраз. Ізраїля, якого було збережено у ковчезі. . .

⁷⁰ Настільки досконало, Слово Боже є настільки досконалим, навіть стосовно того, що Старий та Новий Заповіти — це є дві половинки одного цілого. Це так. Старий Заповіт — це половина Цього, і Новий Заповіт — це половина Цього; склади Це разом, в

тебе буде повне об'явлення Ісуса Христа. Там говорили пророки, а тут Він у Людині; розумієте, дві половинки одного цілого. Отож, ми не хочемо брати надто багато. . .

⁷¹ Отож, пам'ятайте, Старий Заповіт не є завершений без Нового. А Новий не міг би бути завершеним без Старого. Ось чому я сказав: дві половинки одного цілого. Бо пророки сказали: “Він буде тут! Він буде тут! Він буде тут; Йому зроблять ось *це*. Йому зроблять ось *те*!” І ось Він прийшов — “Він був тут! Він був тут, і Йому зробили ось *це*, і Йому зробили ось *те*”. Якраз декілька вечорів тому я проповідував про це.

⁷² Отож, з тим, щоб досліджувати Писання, Павло сказав Тимофієві: “Досліджуй Його, правильно розподіляючи Слово Боже, котре є Правда”.

В Писанні є три обов'язкових ‘має бути’. Коли застосовуєш Боже Слово, існують три речі, яких ти не повинен робити. Отож, давайте—но дослідимо їх протягом наступних десяти хвилин; три речі, яких ти не повинен робити. І ви всі, хто там по країні, де б ви не були, по всій країні, обов'язково занотуйте це собі в пам'яті, якщо у вас нема олівця. Ви не повинні робити оці ось речі. Ми ввесь час говоримо вам, як ви повинні робити, нині ж я збираюся сказати вам, як ви не повинні робити.

⁷³ Отож, ви не повинні *неправильно тлумачити* Слово. Ви скажете: “Ну, я вважаю, Воно означає *оце*”. Воно означає саме те, що Воно каже. Йому не потрібен тлумач. І ви не повинні *неправильно розміщати* Слово. І ви не повинні *порушувати порядок розташування* Слова. А якщо ми вчинимо хоча б щось із цього, вся Біблія обернеться на плутанину та на хаос.

⁷⁴ Візьміть до уваги. Неправильно витлумачити Ісуса, у вигляді Бога в людині, ви зробите Його—зробите Його одним Богом з трьох. Неправильно витлумачити Ісуса Христа як Слово — зробите Його одним Богом з трьох або зробите Його другою Особою у Божестві. І вчинити таке — Писання в тебе перетвориться на суцільний безлад. Ти нікуди не дістанешся. Тож Йі не повинно тлумачити неправильно.

⁷⁵ І якщо ти скажеш, що якась певна річ, ти прикладеш до Цього певне тлумачення, і ти віднесеш Це до іншого часу; тобто, що Це стосувалося іншого часу, в тебе також буде хибне тлумачення.

⁷⁶ Якщо хто-небудь неправильно витлумачить Ісуса Христа в Біблії не як Самого Бога, зробить з Нього другу Особу чи одного Бога з трьох, це викривить кожне Слово в усій Біблії. Це порушить першу заповідь — “Хай не буде в тебе іншого бога переді Мною”. Гаразд. Це зробить з усієї Християнської раси натовп поклонників-поган, що вклоняються трьом різним богам. Розумієте, якого роду Біблія у вас буде? В такому разі це зробить нас тим, що кажуть про нас євреї. Кажуть: “Котрий з отих богів є вашим Богом?” Розумієте? Тож, ви бачите, не можна. . . Біблію не повинно тлумачити неправильно.

Бо тлумаченням Біблії є Сам Ісус, коли Він проявився у періоді, за якого проявляється та частина Його тіла. Якщо це період руки — це мусить бути рука; це не може бути періодом голови. Якщо це період голосу, що ж, в такому разі це не може бути періодом ноги. Розумієте? А нині ми в періоді очей. І тепер, наступне — це Він Сам, що прийде. Зір; пророцьке!

⁷⁷ Розумієте, протягом періодів, ми почали з підвалин, з першого церковного періоду; коли Насіння впало в землю, завершене Насіння. Потім це пройшло через ступні ніг — Лютер; вийшло потім через Уеслі; потім до п'ятидесятників — різні мови, у вуста, розумієте; нині ж це в очах, пророцьке з Малахії 4, і так далі. І тепер в цьому вже нічому приходити, окрім того, що Він Сам зійде в це, бо це є останнє.

Наступне — це розум, і в нас нема свого власного розуму; це Його. В нас нема свого власного зору. Як людина може передбачити оте все? Їй це неможливо. Це Сам Бог. Розумієте, це—це приходить до такого стану. І Він протягом усього цього часу володарював над цим тілом, потім завершене Тіло Христа об'являється у вигляді Нареченої, яку взято з Його боку, подібно як вчинив Адам при початку... подібно як було з Адамом, точніше, при початку.

⁷⁸ Так, “бог” з маленької літери — це оберне усю Біблію на плутанину, порушить першу заповідь та сотворить бога з маленької літери, поганницького бога, одного з трьох. Це просто—це просто понищить усю картину Біблії. Тож Біблію не повинно тлумачити неправильно. Отож, це лише одне.

⁷⁹ В той час як кожне місце Писання в Біблії має одне й те саме застосування, ти маєш поставити Його на належне Йому місце. А неправильно розмістити Його, ти можеш зробити Його Богом в одному періоді, а—а в іншому періоді Він у тебе буде історією, неправильно розмістити Це. Тож Писання не повинно розміщати неправильно. Він є Богом постійно. Якщо ти сьогодні зробив Його Богом історії, того, що було у далекому минулому, і що Він не є той самий сьогодні, що ти збираєшся робити з Євреям 13:8? Розумієте — “Він є той самий вчора, сьогодні та навіки”.

⁸⁰ Отож, так ми бачимо, до чого це приведе і до чого це привело. До цього вже дійшло — зробити так, що Він відкидає Своє Власне Слово — неправильно розмістити місця Писання.

⁸¹ Порушувати порядок розташування місць Писання, ти можеш неправильно скласти Його тіло, нога буде там, де повинна бути голова, чи щось таке. Так само, як. . . Іншими словами, в тебе може вийти так, що Ісус навчатиме посланню Мойсея. В тебе може бути так, що. . . або навіть так, що Уеслі навчатиме лютеранському періоду. В тебе може вийти так, щоб нині, у нашому періоді навчати п'ятидесятництву, п'ятидесятницькому посланню. Бачите, в якій плутанині Це опинилося б? П'ятидесятництво вже

показало, якого воно кольору. Лютеранство вже показало, якого кольору воно, збочило у деномінацію. І там воно й померло. Цей період настав; це зійшло зі сцени.

⁸² Зверніть увагу, як тільки воно організовувалося, воно помирало. Отож, дивіться, чи не так це є. Прогляньте сторінки історії. Щоразу, як воно організовувалося — там воно й помирало; і в ньому вже нічого більше не було. Це перетворювалося на поклонників богу цього світу та збочувало в організми, та організації, та деномінації, та ілюзії. Туди проникала купка Ріккі та вводила в це свої заперечення, тобто, точніше, вприскувала в це свої думки. І що ставалося? Це перетворювалося на безлад. Прямуючи до того, щоб прийти під оруду бога цього світу, де вони посадять на престол самого сатану, думаючи, що вони ставлять визначного всесвітнього керівника, що принесе їм мир.

⁸³ Я говорив вам якимось, я скажу це ще раз, що навіть сама цивілізація сьогодні цілковито суперечить Богу. Цивілізація суперечить Богу. Освіта — за мільйон миль від Нього; наука — за мільйон миль. Наука та освіта намагаються спростувати Бога, розумієте, через богословські семінарії, та школи, та наукові можливості, та все інше. Вони добре постаралися.

Як щодо того видіння, однієї ночі, про того чоловіка, коли він закричав до тих науковців, що заливали там якусь рідину? Вони просто повернулися, та поглянули вгору, та продовжили займатися своєю справою. Буде ще один раз, коли він проїде.

⁸⁴ Візьміть до уваги, о-о, мають бути додержані ці три умови. Отож, не можна. . . Ісус не прийшов, проповідуючи послання Ноя. Він не прийшов, проповідуючи послання Мойсея. Або, Мойсей не прийшов, проповідуючи. . . Розумієте, не порушуйте порядок розташування місць Писання. Це має бути у відповідний час. Отож, ти не зможеш прикласти. . . Коли вийшов той визначний муж, Джон Уеслі, тобто. . .

Той визначний муж, Лютер, коли Лютер вийшов зі своїм посланням оправдання. Отож, коли то було. . . Лютер був визначною людиною. Він викликав церкву з темряви, і він встановив оправдання через віру. І коли він виконав це, там на цьому побудували організацію, і це вмерло. Життя пішло далі, подібно як у стеблі пшениці, перейшло до періоду Уеслі, у вольт. Від Лютера пішли інші листочки, що померли з цим, то були Цвінглі, та Кальвін, та всі інші, що вийшли з тієї величної реформації.

⁸⁵ Потім з'явився Уеслі, наступний період розцвів у вольт. Уеслі, та Еттербері, та оті всі, та—та Джон зі своїм братом, та всі інші — визначні мужі Божі з певним посланням, просто охопило країну. Це організували; воно померло.

А потім це вийшло з таким зовнішнім виглядом, точнісінько немовби тепер вона дасть зерно, і, виявилось, то була лузга — п'ятидесятництво.

Але там за оцим усім розпустилася невеличка брунька.

І, зверніть увагу, звичайно... я думаю, минуло десь три чи чотири роки після того, як Лютер був на ниві, коли лютеранська церква організувалася. Минуло зовсім мало часу, як Уеслі був на ниві — це організувалося.

⁸⁶ Тусон, ми бачили одну програму про те, як з'явилася уесліянська церква, тобто, методистська церква. І коли вони прибували сюди до Америки, багато хто з тих приїжджав та казав, що там підписали якусь угоду, в Англії, щоб привозити їх сюди, і як оце все було інсценовано. Я одразу ж побачив, що сталося. Там вона померла.

⁸⁷ Що ж, повиходили п'ятидесятники, оті крикуни далекого минулого, одержали дар говоріння мовами та почали з говорінням мовами. Потім вони назвали це — “доказ Духа Святого”. Потім вони організувалися. Один казав, що він зробить *оце*, а інший — *оте*, і вони все ділилися й ділилися. До чого це приводило? Кожен з тих листочків просто розкривався, так само, як було на стеблі і як було на во́лоті. В них з'явилися ті, хто вірить в Бога в одній Особі, ті, хто вірить в Бога в двох особах, ті, хто вірить в Бога в трьох особах, і церква Бога, і оці всі інші; просто розпускалися, розпускалися, розпускалися.

Але тепер, згідно природи, котра є досконалим прикладом, ти ніколи ніяк не спроможешся видобути Це з цього за допомогою освіти.

⁸⁸ Одна родина, мої друзі там у Кентуккі, в них зовсім нещодавно народилася дитинка, і мати була там, коли нам готували обід. І вона допомагала іншій сестрі готувати обід для нас чоловіків, що їздили на полювання. І ось, дитина зайшлася плачем, а я розмовляв. Мені здається, мати трошки знітилася, тож вона біжить та бере немовля та—та починає годувати малого. Я сказав: “Розумієте, це просто природа”. Бачите? Отож, ти не зможеш...

Ще не знайшли ліпшого способу дитині одержати те, чого вона хоче, аніж заплакати. Отож, ти можеш дати їй книгу по етиці, та сісти тут, та сказати: “Я хочу підучити тебе богослов'ю, синку. Отож, не починай скиглити тут, як інші дітки; ти відрізняєшся. Отож, коли ти захочеш, щоб тебе погодували, подзвони у цей дзвіночок отут”. Просто не спрацює. Ні, це просто не спрацює.

⁸⁹ Тож коли ти спостерігаєш за природою, тепер ми бачимо, де кожен період, і точно окреслили, що ми в останньому періоді. Лузгу вже здуло. І п'ятнадцять років, нині вже майже двадцять років, як ми бачимо, що Послання йде від країни до країни, а цього ранку, по зв'язку, на усю цю країну, бачите, і жодної організації. Це не можна організувати. Ніколи нічого подібного цьому не було і не буде опісля. Розумієте?

В чому справа з цим Посланням сьогодні — ті, хто набувають Його у своїх серцях, мусять полежати в Присутності Сина, щоб дозріти. Розумієте? Ти можеш прийняти Послання, і тоді нехай Син випече з тебе всю зеленавість, зробить з нього зрілих Християн. Ви розумієте, про що я? Бог скоро прийде, щоб прийняти Свою Церкву, і в нас має бути отой тип Християн, щоб Йому прийняти. Пшениця мусить дозріти. Гаразд.

⁹⁰ Повинно виконати оці три обов'язкових умови. Не повинно неправильно тлумачити, тобто, неправильно поводитися з Нею, неправильно тлумачити Її, тобто, неправильно. . . тобто, порушувати порядок Її розташування. Її повинно зберігати в точності такою, якою, як сказав Бог, вона є.

Для цього світу Вона є Книгою таємниці. Люди вважають, що Вона — то просто якась таємнича Книга. Одного разу в мене була розмова з одною відомою тут у цьому місті людиною, що займає неабияке положення в Християнстві, і він сказав: “Одного вечора я спробував прочитати Книгу Об'явлень”. Сказав: “Іван, мабуть, найвсє гіркого перцю, і йому наснився кошмарний сон”. Бачите, Книга таємниці.

⁹¹ Але, в той час як для правдивого віруючого Вона є об'явленням Бога, що об'являється в цьому періоді, за якого ми живемо. Він сказав: “Мої Слова — це Дух та Життя”. Це сказав Ісус. І знову ж: “Насіння, що його посіяв сіяч — це Слово”. Ми знаємо, що це є правда. Це Бог у вигляді Слова, і може бути витлумачене тільки Ним Самим.

Людський розум нездатен витлумачити розум Бога. Як може німічний—німічний обмежений розум витлумачити безкінечний Розум, коли ми нездатні витлумачити навіть думки один одного?

⁹² І, зверніть увагу, тільки Він Один може витлумачити Її, і Він витлумачує Її тому, кому Сам забажає. В Ній не сказано: “Смертні в давнину, коли вони блукали по землі в різні часи та різними способами”. “Бог багато разів та багатьма способами об'являвся Своїм пророкам”. Бачите?

⁹³ І, зверніть увагу — “Тому, кому Він Її об'явить”. І Він так запланував, що Він може сховатися у Писанні для найкмітливішого богослова. О-о, подумати тільки! Він може просто сховатися, бути там же у Писанні, а ти дивитимешся цілий день і так і не побачиш цього; дивитимешся все життя і так і не побачиш цього. Він може сховатися, перебуваючи там.

⁹⁴ Тепер, будь ласка, повсюди, нехай це вбереться глибоко. Те, що Бог, у Слові, може так сховатися у Слові, що жоден в світі богослов чи школа не спроможеться знайти його, і все одно Він знаходиться там.

Ти скажеш: “Чи це так, Брате Брангаме?”

Як щодо фарисеїв та садукєїв? Як щодо того, що було в кожному періоді? Він робив це. Точно. Так Він робив у кожному

періоді. Зараз ми можемо перевірити це. Давайте-но згадаємо про дні Ноя; пробивна, інтелектуальна епоха, як Він сховався у Своему обіцяному Слові. За днів Мойсея, як Він сховався. За днів Іллі, як Він сховався. За днів Ісуса, як Він сховався. “У світі Він був, і світ через Нього постав, але світ Його не пізнав. Він прийшов до Своїх; Свої Його не прийняли”. Бачите?

⁹⁵ Він ховається від найкмітливішого, розумного мужа, що тільки є на цій землі. Ти скажеш: “Ну, це є святий отець доктор *Такий-то*”. Мені все одно, хто він такий, Бог ховається від нього; і об’явить це немовлятам, таким, що захочуть навчитися, розумієте, Божим немовлятам, призначеному насінню.

⁹⁶ Подумайте. Могутній Бог, перебуваючи у Своїх Власних Словах, засліплює пробивних, освічених людей цього теперішнього періоду, і вони не бачать цього. Вони думають, що це просто якесь зборисько фанатизму. Дивіться, як Він стоїть там, ховає, для п’ятидесятників, баптистів, методистів, пресвітеріан. Об’являє Себе відкрито, привселюдно та виявляє всілякі речі, це навіть друкують у газетах, і тому подібне, а вони все одно не бачать цього. О-о, наш Бог, який величний, об’являється тому, кому Сам забажає.

⁹⁷ “О-о, — скажеш ти, — Брат Джонс чи Брат *Такий-то*, він—він — визначна людина. Він зрозуміє Це”. О-о, ні. Він об’являє Це тому, кому Сам забажає. Скажеш: “Моя дружина не бачить Цього, а вона Християнка”. Він об’являється тому, кому Він забажає. “Ну, мій пастор — визначна людина”. Це так, але Він об’являється тому, кому Сам забажає. Отож, перевірте з тим, що було об’явлено, по тому, що відбувається, і тоді ви... ви зможете досить добре зрозуміти.

⁹⁸ Отож, в такому разі ми беремо до уваги, що це робить Її Книгою Бога, а не книгою людини. Якби Вона була від людини... Тепер, давайте-но поглянемо, як Вона скаже Сама за Себе. Дивіться, як Вона викриває гріх тих мужів, що писали Її, зверніть увагу, мужів, що—що жили в Її день.

Авраам, наприклад, його названо “отець вірних”. Зверніть увагу, як... Ви думаєте, Авраам став би писати цю Книгу сам про себе, про своє боягузтво? Як ви думаєте, він написав би, як він збрехав цареві того ранку та сказав, що то його сестра, в той час як то була його жінка? Чи було б у Ній написано про його боягузливі вчинки, які він вчинив? Певна річ, він ніколи такого б не зробив.

⁹⁹ Як щодо Якова з його хитрощами? Яків, нищий хитрунчик. Чи став би якийсь муж, єврей, коли писав про свого брата-єврея, що в ньому було названо увесь Ізраїль, чи насмілювався б він написати про обман самого отця всієї нації? Від Якова з’явилися патріархи; від патріархів з’явилися коліна. І наріжний камінь всього цього, Біблія викриває його як хитруна. Це так? Ви думаєте, людина написала б таке? Ні, панове.

¹⁰⁰ Як щодо чоловіка, що писав про найвизначнішого з усіх, хто був на цій землі, царя, коронованого царя; про Давида, про те, що він вчинив перелюб? Чи написали б ті євреї про свого найславетнішого царя як про перелюбника?

О-о, ми маємо історію, таку як — “Джордж Вашингтон ані разу не сказав неправди”, — і тому подібне. Ми кажемо, звемо це історією.

Але ось чоловік, Біблія, що називає Давида “перелюбник”, і він був ним. Цар Ізраїля, перелюбник, якому повинно було бути сином. . . Ісусові бути Сином Давида. Сам Головний Камінь; і Його батько, по плоті, був перелюбником. Євреї ніколи б не написали такої Книги. Чи стала б людина писати таке сама про себе? Звичайно ж, ні.

¹⁰¹ Як той гордий народ Ізраїля зробив би таке? Вам відомо, якими гордими вони були. Гордий народ Ізраїля, узяли б та написали про своє ідолопоклонство, написали про свій бунт проти свого Бога, написали проти тих безсоромних, нечистих речей, які вони чинили, і показати в книзі? Вони напевно приховали б це. Вони показали б тільки те, що благопристойне. Але, ця Біблія, вона каже нам, що є правильним і що є неправильним. Це так, будь-кому відомо, що євреї ніколи б не написали такої-от Книги, про свою нечистість, та ідолопоклонство, та невдачі, та все, що в них було. Вони ніколи б не написали такого. О-о, ні.

В такому разі, Хто написав Її? Біблія сказала, у Євреям 1:1: “Бог багато разів та багатьма способами промовляв до отців через пророків”. В такому разі, то були не пророки, то не був хтось смертний. “Бог!” Не “пророки, багато разів”. Але — “Бог, багато разів, багатьма способами промовляв до отців через пророків”.

В мене тут записано одне місце Писання. Я не пам’ятаю, що Це за місце; я не можу послатися на Нього. Звичайно буває так, коли в цих речах я посилаюся на них, я дивлюся в місце Писання. Я хочу зазирнути туди всього на хвилинку, якщо ви вибачите мені. Це Друге Тимофію 3:16. Я—я—я думав, я пам’ятатиму це, але, прошу вибачення. Я зупинюся на хвилинку, щоб дізнатися, що там.

¹⁰² “Бог багато разів та багатьма способами промовляв до отців через пророків”.

Тепер Друге Тимофію 3, 3:16. Давайте-но поглянемо, що там говориться у 3:16.

Все Писання (так) дане через натхнення (Пророків? Ні.). . . натхнення (Кого?) Бога, і корисне для навчання, та картання, та виправлення, та виховання в праведності,

Щоб Божій людині вистояти досконалою, підготованою в усякому доброму ділі.

¹⁰³ Гаразд, в такому разі, все Писання написане через натхнення. Ісус, тут на землі, сказав, що небо й земля проминуться, але Його

Слово — ні. Він сказав, що все Писання має сповнитися. Тож в такому разі ця Книга не є книгою людських записів. Це є Книги Божих записів.

¹⁰⁴ Отож, ми знаємо, що Бог обрав за призначенням Свою Церкву, Своє місце, Своїх пророків та все, що стосується цього. За передбаченням Він призначив Свого пророка. І коли наставляв той період, Він робив так, що водночас приходив і Його пророк, і давав йому натхнення, коли Він писав Біблію через нього. Отож, Бог писав Біблію тільки застосовуючи пророка, бо такий був Його спосіб чинення цього. Тож, розумієте, це не є словом... Тож, розумієте, Це є Слово Бога, а не слово людини.

¹⁰⁵ Бог — це Особа. Бог може промовляти. Бог може говорити. Бог може писати. Він не повинен був робити це таким чином, але Він—Він обрав саме такий спосіб, щоб вчинити це. Він не повинен був робити це таким чином, але Він обрав зробити це таким чином. Отож, ти скажеш: “Бог написав Своїм пальцем, Своїм Власним величним пальцем, десять заповідей. Тож Бог міг би написати й Сам, якби Він захотів”. Розумієте? Але Він—Він обрав написати її через пророків, розумієте. Бо то були Його атрибути, Його Слово, Він виразився через них, роблячи всіх частиною, тобто, частиною Його. Розумієте? Він міг би написати Своїм пальцем. Він також взяв і написав Своїм пальцем на стінах Вавилону — “Тебе зважено на вагах та знайдено легеньким”. Він писав Своїм Власним пальцем.

¹⁰⁶ Бог може говорити. Чи вірите ви, що Бог може говорити? Він говорив до Мойсея на горі, у палаючому кущі. Ви вірите цьому? Так, панове. Він говорив до Івана, у вигляді голуба, (ви вірите цьому?) що — “Це є Син Мій улюблений, в Якому Мені любо перебувати”. Він говорив до нього. Він промовляв до Ісуса на горі Переображення, перед Петром, Яковом та Іваном. Він може говорити. Він не німий. Бог може говорити. Тож Він промовляв до—до Ісуса на горі Переображення. І Він промовляв до Ісуса перед великою многістю людей; коли люди сказали, що загримів грім, але то Бог промовляв до Ісуса. І майже все з Матвія, Марка, Луки та Івана — це те, що говорив Ісус. Він є Бог. Отож, Бог може говорити.

¹⁰⁷ Взяв і писав Своїм Власним пальцем на піску, одного дня. Він промовляв, Він проповідував, Він пророкував Своїми Власними вустами — Бог, коли Він зробився тілом та перебував поміж нами — “Бог проявився в тілі”. Якщо Він може писати, промовляти, хіба не може Він також сказати й іншим, що робити? Звичайно ж, може. Він може говорити до них, людським голосом. Він може написати та виявити їм, що робити. Він вчинив це.

Отож — “Бог багато разів та багатьма способами промовляв до отців через пророків”. І Він сказав про це Письмо, що “Жодна йота чи рисочка не проминеться, поки Оте все не сповниться”, — і

потім Це проявилось; в такому разі Це збудеться, бо Це проявилось. Це не могло збутися тоді, але просто Саме Слово стало тілом. *Йота* означає “маленьке слівце”. *Рісочка* означає “маленький значок”. Жоден навіть розділовий знак, жоден вираз у Слові Божому — ніщо не забудеться. Це не може забутись, бо Це є Бог, Бог, проявлений у вигляді людської плоті. Бо то є Сам Бог у вигляді літер, у вигляді пророка, проявлений у плоті.

Отож, це є причина, чому Ісус міг сказати: “Ті, що промовляли до вас, ви називаєте їх: ‘боги’, хто промовляв до вас Словом Бога, — сказав, — і вони й були богами”. Ті пророки, коли вони були помазані Духом Бога та в точності викладали Слово Бога, вони тоді були богами. То було Боже Слово, що говорило через них. І можна. . .

¹⁰⁸ Вони витлумачували тільки як дозволяв їм витлумачувати Автор. Отож, якщо ви хочете знайти це, це Друге Петра 1:20 та 21. Гаразд. Бо це, де Бог. . . “Ніякого приватного тлумача”. Він чинить Своє Власне тлумачення.

Бог Сам промовляє та розтлумачує Це, а потім об’являє це тому, кому Сам забажає, ховає від усіх інших. Він не повинен об’являти Це нікому, якщо тільки Він Сам не захоче об’явити. І Він не. . . Він, Він висловив увесь Свій задум у Писанні, тому все це вже виявлено; і Він просто сидить там, спостерігає, як це відбувається. Розумієте? Ні. Просто бачить, як будується Тіло та повертається до Свого, знову до того вигляду Його Нареченої. Гаразд.

¹⁰⁹ Віруючі вірять Цьому, подібно як Авраам, який, те, що суперечить Цьому, вважав за неіснуче.

¹¹⁰ Воно також, оце Слово, розрізняє таємниці сердець, Євреям 4:12. “Воно розрізняє таємниці серця”.

¹¹¹ Пророки не завжди розуміли те, що вони писали, чи те, що вони говорили, або, вони ні при яких умовах не сказали б це, якби вони спромоглися зрозуміти Його. Розумієте? Але Біблія сказала: “Вони були ведені Духом Святим”. Ведені! Коли Дух Святий рухає тобою, ти рухатимешся. Людина. . . “Бог багато разів та багатьма способами промовляв до пророків, що були ведені Духом Святим”. Ось чому, в усіх періодах, люди, що були духовними, радилися з пророками щодо часів і того, що мало відбутися.

Пророк-писець повинен перебувати у постійному спілкуванні з Автором. Розумієте? Він повинен постійно жити в Присутності Автора, щоб знати, якою буде ця Книга. Розумієте? Пророк-писець, перо в нього було шохвилини напоготові, постійне спілкування з Автором, котрим був Бог, щоб занести, занотувати все, що Він скаже. Розумієте? Виявлено, якого роду життям він повинен. . . відділеним від усіх його братів життям.

¹¹² Отож, ось чому пророк був постійно зосереджений на тому, що сказав Бог; не на тому, що думала людина, що думала епоха,

що думала церква, що думало царство. Те, що думав Бог! Він всього лише виражав Божі думки у Слово, бо слово — це думка, коли її виражено. Ви досягнули це тепер? Слово — це виражена думка, тож пророк чекав на Божі думки. І коли Бог об'являв йому Свої думки, той виражав це у Слові — “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ”. Розумієте, не — “Так кажу я, пророк”. “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ!” Розумієте? Гаразд.

¹¹³ Ось чому вони ігнорували царства та церковні епохи, а вчинити так в їхні дні — це означало смертний вирок. Прийди до царя та скажи йому: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ: станеться ось *це* і ось *те*”, — тобі відрубають голову. Церква одразу ж відправить тебе на смерть за такі діла. Але ці пророки були сміливі. Чому? Ними рухав Дух Святий, розумієте, і, вони, ось чому вони ставали сміливими. І вони записували непомилне Слово Бога.

¹¹⁴ Багато хто намагався підробитися під тих пророків, подібно як священники та інші. І до чого приводили їхні дії? Просто заплутували це, ось і все. Їм не вдавалося це виконати.

Тому що Бог відібрав мужа для періоду та відібрав Послання, і навіть сутність того мужа, і з чим прийдуть до того періоду, чого Він зможе досягнути, як Він зможе. Тією сутністю того певного мужа Він міг засліпити очі іншим. Слова, які скаже той муж, те, як він поводитиметься — це засліпить одних і відкриє очі іншим. Розумієте? Він надав тому мужу того зовнішнього вигляду, який той мав; характер, амбіції та все інше — саме такий, яким він повинен був бути, просто досконало відібраний для того певного народу, який Він покличе на той певний період.

В той час як інші стоятимуть та дивитимуться на нього, казатимуть: “Ну, я не можу. Там є... Я—я не бачу”. Їх засліплено.

¹¹⁵ Так само прийшов й Ісус, прийняв подобу, безсмертний Бог зодягся в людську плоть. І з тієї причини, що Він народився у яслах, у стайні, де було по вуха гною, ніде було прихилити Йому голову; народився, і люди одразу ж причепили Йому ім'я незаконнородженого. Розумієте? Оце ось все, ким Він був, і як Він з'явився, син теслі, як Він ніде не вчився.

Більш чи менш, у цьому світі, мудрість цього світу, Він не мав з цим нічого спільного. Ніщо з цієї світської цивілізації, освіти чи чогось іще — Він не мав з цим нічого спільного. Чому? Він був Богом. Сталося б зіткнення. Якби Він спробував вступити кудись до семінарії та вивчитися чомусь такому, що чинили ці світські церкви, що у... Ох, це навіть би не... ох, це навіть би не... зовсім не узгодилося б з Його розумінням, бо Він був Богом.

Тож освіта, навчання, семінарії та все інше цілковито суперечить волі Бога. Вся освітня система суперечить Богу. Все відучує від Бога, постійно. Коли я чую, як якийсь муж каже, що він доктор, д.ф. [доктор філософії.—Прим. перекладача], д.д.ю. —

це ставить його ось на стільки-то далі від Бога, для мене. Розумієте? Він, своєю освітою, ось на стільки-то став далі від того, що він насправді був покликаний робити. Це так.

Зверніть увагу, як вони тепер були ведені Святим Духом.

¹¹⁶ Тепер, це не означає, що освічена людина не ввійде. Погляньте на Павла. Я думаю, не було чоловіка кмітливішого за Павла, в його дні, котрий був Савлом з Тарсу. Він навчався в Гамаліїла, одного з найвизначніших вчителів того дня; визначний, суворий єврей, фарисей деномінації. І Павло виховувався в нього. Він знав усю юдейську релігію. Та коли він прийшов до церкви, він сказав: “Я не приходив до вас в людській освіті, і так далі. Бо якби було так, тоді ви покладалися б на це. Але я прийшов до вас у силі та проявленні Духа Святого, щоб ваша віра була в Бозі”. Отак от. Розумієте? Це так.

¹¹⁷ Багато хто намагався підробитися під цих людей, але вони все геть заплутували, точно як вони чинять і сьогодні. Перед часом Ісуса там повстав був один, звів чотириста людей. І ви знаєте, як пояснюють це Писання — як спробу вчинити це перш ніж настане визначений час. І деякі намагалися підробитися під Нього, і вони були усім *цим, тим та іншим*. І Він сказав: “За останніх днів, як в них повстануть фальшиві християни, за останніх днів, та фальшиві пророки, та виявлять чуда та ознаки”. В нас є усе це. Розумієте? Але це не відлякає від справжнього. Від цього Воно тільки сяятиме ще яскравіше, бо в нас є справжній Христос, не фальшивий.

¹¹⁸ Отож, отож, ми усвідомлюємо в такому разі, що Бог посилав Своїх пророків. Такий у Нього був спосіб викладення Свого Слова людям — через уста Своїх пророків.

І, зверніть увагу, ви знаєте, Мойсей сказав, якщо ви захочете прочитати це у Виході у 4-му розділі, 10-й та 12-й вірш. Мойсей сказав, що Бог говорив до нього. Бог говорив до людини, з вуст в вуха. А той сказав: “Я тяжкокомвний”, — сказав Мойсей. — “Я, я не справлюся. Я—я не можу йти”.

¹¹⁹ Він сказав: “Хто дає людині мову, чи Хто робить її німою? Хто дає їй бачити, чи Хто дає їй чути? Хіба не Я, Господь?” Сказав: “Я буду при твоїх устах”. Розумієте? Тож. . .

¹²⁰ І Єремія сказав, якщо ви захочете прочитати це в Єремії 1:6. Єремія сказав, що “Бог вклав слова мені в уста”. Розумієте? Він—Він говорив, з вуст у вуха, з одним пророком; і промовляв через іншого пророка, той зовсім не мав ніякого контролю, і промовляв через його уста.

¹²¹ В Нього є різні способи того, як звістити Своє Слово, ви розумієте. Так, панове. Тож ви бачите, що Біблія — це є Боже Слово, не слово людини.

Мойсей сказав: “Бог проговорив до мене голосом, і я чув Його. Я записав те, що Він сказав”.

¹²² Єремія сказав: “Я зовсім не міг промовляти. І, раптом, я чую, як мої вуста говорять, і—і—і я пишу”. Бог промовляв через його вуста, і це справділося.

Даніїл, Ісаїя і так далі, з отими всіма пророками було приблизно так само.

¹²³ Ви знаєте, в самому тільки Старому Заповіті, більше ніж дві тисячі разів ті пророки сказали **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ**. Отож, якщо людина каже **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ**, це не є слово людини. Якби це вона сказала таке, то був би не пророк, то був би лицемір, розумієте, бо це (ніколи) не справділося б; один шанс з десяти сотень тисяч, розумієте, що вони могли б здогадатися про це. Але якщо це є **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ** — це сказав Господь Бог.

Якщо я скажу: “Так говорить Орман Невілл”; мій брат скаже: “Так говорить містер Манн”; я скажу: “Так говорить Брат Вейл”, — тут, чи якийсь з цих інших братів, хто-небудь з вас; я говорю те, що ви сказали. Якщо я правдивий, я кажу саме те, що сказали ви.

А оці мужі, оскільки вони були пророками, говорили: “То не я. Я не маю до цього жодного відношення, але це є **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ**”. Тож Біблія — це є **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ** через пророків.

¹²⁴ Зверніть увагу, вони приймали на себе Дух Христа та передбачали події, що стануться. Поговоріть про прогнози! Вони говорили, що відбуватиметься протягом періодів, коли вони сиділи, стояли, лежали, ходили з Духом Христа на них, настільки, що вони поводитися подібно Христу. А читачі читали це та думали, що пророки кажуть це самі про себе.

Пам’ятаєте того скопця, коли він читав Ісаїю 53:1, про те, як “Він був зраний за наші гріхи, мучений за наші беззаконня, кара за наш мир була на Ньому, Його ранами нас було уздоровлено”? Скопець промовив до Пилипа: “Про кого це каже пророк, про себе чи ще про когось?” Розумієте, пророк говорив так, якби то був він сам.

¹²⁵ Погляньте на Давида, що волає в Дусі: “Боже мій, Боже мій, чому Ти покинув мене? Кості мої, вони спозирають на мене, на мене”, — Давид. — “Прокололи вони ноги мої та руки мої”, — Давид. — “Прокололи вони ноги мої та руки мої. Але Ти не покинеш Моєї душі в шеолі і не попустиш Твоєму святому побачити тління”, — так немовби Давид говорив про самого себе як про святого. То був Син Давида, що був у зародку, духовне Насіння виявляло себе там. Хоч сам Давид був куколем, але там всередині було зернятко Пшениці. Вам зрозуміло це?

Отож, вся Біблія — то не є слово людини, як і не є Вона написана людиною, викладена людиною, або, як і не може Вона

бути—бути об'явленою через людину. Це є Боже Слово, об'явлене Самим Богом, Його Власним Тлумачем, Христом, що об'являє Себе у Своєму Власному Слові.

¹²⁶ Погляньте на Христа, що був тут у Давиді. Давид зараз і не згадав би. Коли це було, його розум був непідвладний йому. А Той висів на хресті, подібно як ви бачите статую тут; висів на хресті, волав: “Боже Мій, Боже Мій, чому Ти покинув Мене? Всі кості Мої, вони спозирають на Мене. Прокололи вони руки Мої та ноги Мої. Простромили Мені бік”. Бачите? “Чому Ти так далеко від Мене? Усі бугаї башанські оточили. Вони кивають своїми головами, кажуть: ‘Його надія була в Бозі, що Він вирятуює Його; тож давайте—но побачимо, чи визволить Він Його’”, — промовляв ті самі слова.

Тож, ви бачите, коли Бог проявився тут на землі, Він сказав ті самі слова, які сказав Давид. Вам це зрозуміло? Тож, бачите, Вона не є словом людини; це Слово Бога. То був Бог у Давиді; то був не Давид. Він не усвідомлював, що він говорив; настільки він був у Дусі.

Отак було й з Мойсеєм. Він настільки був у Дусі, вийшов з того виміру, в якому жив, і стояв там, обличчям до обличчя, в тому палаючому куші, ведучи розмову з—з Самим Богом. Сказав: “Зніми своє взуття. Земля, на якій ти стоїш — це свята земля”.

Уявляю собі, коли Мойсей вийшов з цього, він подумав: “Що сталося? Що відбулося? Що то було?”

Сказав: “Йди до Єгипту. Я піду з тобою”.

Він сказав: “Це було настільки реально для мене, я мушу йти”. Він узяв свою дружину та своїх дітей. . . та—та свою дитину, точніше, та свою палицю в руку та вирушив до Єгипту, визволяти народ. Розумієте?

¹²⁷ Бог промовляє Сам, через пророків. Розумієте, вони, вони є цілковито. . . То не пророки; то був Бог. Бо пророки, самі по собі, вони не могли б сказати оце все.

“Хто повірив нашій звістці?” — каже Ісая, розумієте. — “Хто повірив нашій звістці? Кому об'явилася рука Господня? Він виросте перед нами як теля в—в стійлі. І як, при цьому, Він був зраний за наші гріхи, мучений за наші беззаконня, кара за наш мир на Ньому; ранами Його ми зцілилися”. Ми одержали зцілення аж у цьому періоді тут; а в Ісаї — ще за вісім століть до Христа. Розумієте? “Ранами Його ми, — минулий час, вже, — зцілилися”. О-о, подумати тільки!

Як Слово Боже є настільки досконалим! Покладайтеся на Нього, друзі. Воно одне тільки може спасти вас.

¹²⁸ Всі інші слова, мені все одно, як ладненько їх розміщено, як, від кого вони прийшли, з якої деномінації вони прийшли, чи якою кмітливою є та людина — це повністю ігнорується, все, що

суперечить Слову. Хочете записати це місце Писання, це Галатам 1:8. Розумієте? Павло сказав: “Хоч би й ми чи Ангол з Небес почав проповідувати щось інше, аніж Оте ось, що ви вже чули — нехай він буде проклятий”.

Іншими словами, якби до тебе з Небес зійшов Ангол, яскраво сяючий Ангол, і став там; хлопче, це була б приваба для цього дня, чи не так? Яскраво сяючий Ангол з’явився там, і став, і каже речі, що суперечать Слову; ти скажи: “Сатано, геть від мене”. Це так. Будь він єпископом, будь він. . . ким би він не був, ні в якому разі не вір йому, якщо він не говорить цілком правильно по цій Біблії, Слово в Слово. Пильнуй за ним, ось, він звабить тебе Біблією. Він доведе тебе до якогось місця, а потім там ти й попадешся. Коли ти бачиш, як Біблія говорить одне, а він обминає це, одразу ж бери його на пильне око.

Розумієте, саме так він вчинив Єві. Він прийшов та проказав усе ідеально точно. “Що ж, Бог сказав *оце*. Це так, Єво. Амінь. Ми віримо цьому, і ти, і я”.

“Ну, Бог сказав *оце*.”

“Амінь. Ми віримо цьому, і ти, і я.”

“Бог сказав *оце*”.

“Ми віримо цьому, певна річ”.

“Ну, але Бог сказав, що ми помремо”.

¹²⁹ “Ну, ось, ти ж знаєш, що Він є добрий Бог”. Він не сказав, що Він не виконає цього, розумієте. “Але, звичайно ж. . .” О-о, подумати тільки! Ось де він.

І якщо він був таким-от оманливим, і Біблія сказала: “За останніх днів він звів би й Обраних, якби це було можливо”, — де нам слід бути сьогодні, друзі? Отож, ці коротенькі уроки недільної школи повинні прийматися дуже близько, ви розумієте, нам до серця, щоб побачити. . . Нам слід слухати дуже уважно та побачити, наскільки оманливою є ця річ.

¹³⁰ Візьміть до уваги, нам не можна, нам не повинно дослухатися ні до якого слова іншої людини. Нас не обходить, наскільки кмітлива, наскільки освічена. У Біблії, у Приповістках говориться: “Нам повинно відкинути роздумування”. Розумієте? Отож, тут у цій другій сфері. . .

Перша сфера — це твої відчуття зору, смаку, дотику, нюху та слуху. Це твоє зовнішнє тіло.

На внутрішнє тіло, котре є дух, припадають роздумування, та думки, та все інше. Нам повинно відкинути оце все. Не можна роздумувати, казати: “Ну ж бо, почекай, якщо Бог є добрий Бог. . .” І сьогодні нам так багато кажуть, що Він є такий. “Якщо Він добрий Бог, тоді, якщо я буду щирим, хоч я й не бачу це по тій Біблії як правильне, однак, я буду щирим, я спасуся”. Ти загинеш. [Порожнє місце на плівці.—Ред.]

131 “Якщо я ходитиму до церкви та просто чинитиму те, що, як я вірю, є правильним, та старатимуся триматися того, що, на мою думку, є правильним, що ж, я. . .” Ти все одно загиблий.

“Буває, дорога людині здається правильною, та кінець її — шлях смерті”. Розумієте? Ти не спасешся; ти загинеш. Розумієте? Розумієте? Мусить бути контроль тієї внутрішньої Людини.

132 “Ну, я говорив мовами, Брате Брангаме. Ну, хіба ти не віриш в говоріння мовами, Брате Брангаме?” Цілком. “Ну, я вигукував; хіба ти не віриш такому?” Так, панове. “Я живу порядним Християнським життям. Хіба ти не віриш у це?” Так, панове. Але це все одно не означає, що ти є спасений. Ти порядна людина; чиста, моральна, свята, порядна людина.

Такими були й ті священники, релігійні до самих кісток, настільки релігійні, що хоча б щось одне неправильно витлумачили — їх би закаменували на смерть. Забавки зі Словом Божим каралися смертю, стратою.

133 Ось у чому справа з нашою країною сьогодні. Причина, чому в нас сьогодні так багато розбещеності на землі — покарання недостатньо суворі. Якщо чоловіка ловлять на гарячому з дружиною іншого чоловіка, їх обох слід вивести та привселюдно каструвати, правильно, привселюдно, та відпустити. Це так. Якщо чоловіка спіймають на тому, що він чинить щось недобре, несеться по дорозі на недозволеній швидкості, йому слід давати не менше десяти років; за його нав-. . .навмисне вбивство. Розумієте? Введіть такі покарання за це, вони зменшать швидкість.

Та коли якийсь викрутень-політик зможе пробитися до *оцього* тут та зам'яти це, та скаже: “Ну, він трохи випив, він був. . . він не хотів, щоб так сталося”. І вб'є чоловіка, жінку та цілу купу неповинних дітей, і цьому Ріккі це зійде з рук, це політика. Це світське. Це диявол.

134 Бог сказав, якщо чоловіка спіймали на перелюбі, чи жінку — виведіть їх та закаменуйте їх на смерть. І всі питання вирішено. Розумієте? Якщо побачать, що він несе що-небудь вагою в палку, в суботу — “Виведіть його та закаменуйте його”. В ті дні вони жили цим. А тепер, розумієте, в нас сьогодні нема таких-от законів.

Але, Християнине, церкво — ось до кого я говорю цього ранку, той закон Бога — у вас у серці. Розумієте? У вас нема ніякого бажання чинити це. Це всередині отут. Ти хочеш дотримуватися Божого закону настільки досконало. Не має значення, що там, ти хочеш бути саме тим. . . Якщо—якщо Богові потрібен половик біля дверей, Він хоче, щоб ти був тим половиком, ти просто щасливий бути цим. Не має значення, що це принесе, ти хочеш бути тим половиком. Розумієте? Чого б не забажав від тебе Бог — саме це ти й хочеш зробити, бо це Бог. Отож, ось де ти дійсно знаходиш свою справжню, істинну, правдиву любов до Бога.

¹³⁵ Отож, ми бачимо в такому разі, що “Ангол проповідуватиме що-небудь інше, — окрім того, що...?.. вже сказано в Біблії, — нехай він буде проклятий”. Нікому не можна. Не можна такого робити; Це має бути в точності так, як Вона говорить.

¹³⁶ І знову ми читаємо, в Об’явленні 22:18 та 19: “Коли хто додасть одне слово до Цього чи відніме одне Слово з Цього, Бог відніме його частку в Книзі Життя”. Правильно. Бог відніме його частку, хоч він служитель, ким би він не був, і його слово. . . його ім’я записане в Книзі Життя. Бог сказав: “Я просто зітру це ім’я, — це так, — якщо він додасть щось одне до Цього чи відніме одне Слово з Цього”. Ось яким непомильним Бог вчинив Своє Слово. Розумієте? Ти можеш додати до церкви чи відняти від церкви. Не додавай до того Слова і не віднімай від Нього, тому що Бог видалить твоє ім’я з Книги Життя. І, це значить, тоді тобі кінець. Розумієте? Не можна додавати до Нього чи віднімати від Нього. Воно в точності є тим, що. . .

¹³⁷ Йому не потрібен ніякий тлумач, тому що Біблія сказала, що Бог здійснює Своє Власне тлумачення Біблії. “Для Неї не існує приватного тлумачення”, — сказав Петро. Гаразд.

¹³⁸ І все Писання є Божественно дане, Божественно встановлене в порядок, і воно усе є повним об’явленням Ісуса Христа. Новий та Старий Заповіт, де передрекли Його прихід, щоб Він чинитиме, коли Він буде тут, і що Він чинитиме в цьому прийдешньому періоді. Тож це робить Його таким самим вчора, сьогодні та навіки. Розумієте?

Подібно як у Євреям там, коли Павло писав це. Він є Бог — “Ісус Христос вчора”, — Старого Заповіту. Він є “Ісус Христос сьогодні”, — проявлений у тілі. “І Він є Ісус Христос навіки, — в Дусі, — що прийде”. Розумієте? Розумієте? “Той самий вчора, сьогодні та навіки”.

І Він є вічно живий, щоб Своім Словом приводити до здійснення те, що, як Він сказав, Він вчинить для цього періоду. Він є живий.

¹³⁹ Він був живий у Старому Заповіті, проявився. Я просто хочу, щоб ви тут побачили дещо, якщо ви зможете це витримати. Дивіться, коли Ісус проявився у Старому Заповіті, оскільки ми віримо цьому.

Отож, ви, проповідники там, ви можете сперечатися щодо цього, робіть що хочете, але я говорю до своєї. . . те, що я думаю. Розумієте?

¹⁴⁰ Коли Ісус проявився у Старому Заповіті, в теофанії, в особі Мелхиседека; не священство, але Особа, Людина. Розумієте? Бо ця Людина ще не народилася, але Він був у теофанії, тож в Нього не було ні батька, ні матері. Він був Сам Бог. Він проявився у вигляді Людини, був названий “Цар Салиму, тобто — Цар Миру та Цар Праведності”. Розумієте? Він був Мелхиседеком. “В Нього не

було ні батька, ні матері, ані початку днів чи закінчення життя”. Розумієте? То був Ісус у теофанії, у вигляді Людини. Чи спроможні ви витримати це? Гаразд.

¹⁴¹ Потім Він насправді зробився людським тілом та перебував поміж нами, в Особі Самого Ісуса Христа, народженого від діви Марії. Він з'явився у такому вигляді, щоб Він міг померти та повернутися на Небо.

Тепер, за цих останніх днів, Він обіцяв знову проявитися у повноті Свого тіла, в Дусі. Розумієте? “Бо як було за днів Содому, так буде й за Приходу Сина людського”. Тепер, погляньте на Содом, як він встановився, і що сталося. І Ісус Христос, як проявлений у тілесному вигляді Своєї Церкви сьогодні, бачите, виконує те саме, ту саму роботу, ті самі справи, які Він виконував увесь час, ніколи не змінюється, Вічний. Розумієте? І на землі сьогодні, Він проявився в людських тілах, наших людських тілах, кого Він покликав, та виконав в точності те саме, що Він чинив за різних часів та за часів Його плоті на землі. І чинить те саме сьогодні, тому що “Бог багато разів промовляв до отців через пророків, в ці останні дні — через Свого Сина, Ісуса Христа”. Розумієте, Син об'являється в останні дні, Бог, проявлений в людському тілі, сходить якраз перед знищенням Содому, завершенням поганського світу. Ви розумієте це?

Є три проявлення.

¹⁴² Отож, наступне, що відбувається — це коли оце все сходиться в тій одній Особі — в Ісусі Христі, Наречена та Тіло, при фізичному поверненні Господа Ісуса. Даючи три Його рази. . . Коли Його було приведено на землю; вбито, розіп'ято, піднесено. Проявляє Себе у вигляді Свого Тіла, котрим є Його Наречена, Жона. Вам це зрозуміло? Вона є частиною Його Тіла.

І жінка та чоловік є настільки тісно близькі, що вони просто майже. . . Вони є одно. Принаймні, їм слід бути такими. Ось вони, бачите, вони в досконалій точності проявили одного. Вона є частиною його, бо її було взято від нього.

І Наречену сьогодні взято з Христового тіла, котра поводить ся та чинить точно як, за Його словами, Вона чинитиме на цей день, Наречена, Цариця; Цар та Цариця. Гаразд.

Ми вже припізнюємося, тож нам доведеться покvapитися та закінчувати.

¹⁴³ Гаразд, уся Біблія є повним об'явленням Ісуса Христа, що виявляє Себе кожному періоду. Він виявив Себе в дні Лютера, як основа; церква, ступня, гомілки ніг.

Подібно як Він вчинив з царем Навуходоносором; пам'ятаєте, як йому наснилися оті сни, і йшло від голови вниз? Розумієте? Нині ж Він йде від ніг угору. Розумієте? У Вавилонському царстві Він показав оте все, що належало Старому Заповіту, Він йшов від голови вниз, поки Він дійшов до того моменту, коли Сам Бог став

тілом біля підніжжя драбини. Тепер тут у Новому Заповіті, Він знову виводить Себе вгору, знову в напрямку Голови, золотої Голови, щоб коронуватися. Розумієте? Дивіться-но. Вам зрозуміло це?

Розумієте, Бог був при початку, і Він все йшов і йшов униз, через пророків, все далі вниз, поки Сам Бог став людиною подібно нам, біля самого підніжжя драбини — немовля, народжене у яслах; зненавиджений, відкинутий, зневажений, з невдатного роду, та все інше, ким Він був. Потім Він почав підніматися, розумієте, і від ступней ніг Він почав будувати Церкву, Наречену, вертаючися назад, піднімаючися вгору; і нині переходить у Головний Камінь, де оце все з'єднується разом та створює одне величне перемінене Тіло Ісуса Христа.

¹⁴⁴ У кожному періоді Бог об'являвся Своїм обіцяним на той період Словом. Отож, давайте-но просто поглянемо, якими є деякі з Його обіцянок на сьогоднішній день, поки ми будемо підходити зараз до завершення на цих останніх словах.

¹⁴⁵ Нині Бог об'являється за часу вечірнього Світла. Давайте-но зараз поглянемо. Ми бачимо. . .

¹⁴⁶ В мене тут записано цілу купу місць Писання. І вам самим видно на цій сторінці, скільки там записано місць Писання. Але в нас залишилося тільки десь хвилин п'ятнадцять до дванадцятої години. Я хочу забратися звідси. І я не захрип, цього ранку, проповідуючи. Часом в мене від цих кондиціонерів з'являється сильна хрипота.

Тож якщо Брат Невілл не... В тебе ж нічого нема на сьогоднішній вечір? [Брат Невілл каже: "Ні".—Ред.] Добре, добре, я. . . Якщо все гаразд, в мене дещо є. Я знайшов одну пачку з-під цигарок, якимось на днях, лежала в лісі; і в мене з тієї цигаркової пачки вийшло ціле Послання, на сьогоднішній вечір, як Господь зволить. Розумієте?

Отож, в мене є тут ці місця Писання. І я не хочу переходити межу дозволеного часу, щоб ви змогли повернутися.

¹⁴⁷ Те, що було сказано на цигарковій пачці. Гаразд. Я йшов лісом, і ось лежить пачка з-під цигарок, а я просто пішов собі далі. Я подумав: "Що ж, хтось вже був тут до мене".

І Щось сказало: "Вернися назад та підними це".

Я подумав: "Підняти пачку з-під цигарок? Ні за що".

Щось сказало: "Вернися назад та візьми ту пачку з-під цигарок".

І я пройшов туди, там була стара порожня пачка, і я дещо побачив. Я розповім про це вам, сьогодні ввечері, як Господь зволить. Гаразд.

¹⁴⁸ Тепер ми поговоримо про вечірні Вогні, всього декілька хвилин. Біблія передвіщає, що настане такий час, якраз при

завершенні часу, що визирне сонце, і з'явиться вечірнє Світло. Нам усім відомо це. Хіба не так? Ми, ми... Ми, хто знайомий з нашим сьогоднішнім Посланням від Господа Ісуса, ми віримо, що буде вечірнє Світло. І це вечірнє Світло. . .

Звичайно ж, з'явиться могутнє Світло, коли Ісус Сам проявиться тут на землі, тобто, там в Небесах, коли забиратиме Свою Наречену, і тоді настане Тисячолітнє Царство.

¹⁴⁹ Але нам належить пройти через один з найжахкіших часів, що коли-небудь доводилося переживати людям. І я просто чекаю на годину, коли ми зможемо... в кожного видається можливість відпроситися з роботи та провести декілька днів, і ми зможемо десь щось влаштувати, де я зможу поговорити про оті Кари та все інше, що має статися за останніх днів; і виділимо десь два чи три тижні, і викладемо це разом, якщо Господь дозволить мені дожити, щоб вчинити це, та дасть мені натхнення вчинити так, побачити, як оте все прийде, і оті Громи. І тоді ви дізнаєтеся, про що снилося тому чоловікові та отим людям, і оце все там, це справдиться; ви помітите, що їм відкрилося, той сильний грім, що прогрімів з—з небес. Отож, звичайно, багато хто з вас, ви знаєте, що мені відомо, що це—що це означає, ви розумієте. І, але давайте—но просто дочекаємося, поки настане час, розумієте, цьому бути, розумієте, ось, і тоді це буде більш своєчасно.

¹⁵⁰ Тепер, отож, ми прочитаємо деякі з цих—цих місць Писання тут. Отож, у з'явленні вечірніх Вогнів, ось, ми помічаємо, що це має бути те саме Світло, що було вранці.

Звичайно ж, не буває так, щоб вранці було одне сонце, а після обіду інше сонце. Це одне й те саме сонце. Те саме сонце, що після обіду, було вранці; те саме вранці, що й після обіду.

Отож, Там сказано: “Сам цей день, — той день—міждення, — буде такий немовби як, о-о, немовби як сутінок, посутенілий день. Це не можна буде назвати день чи ніч, щось таке середнє”.

¹⁵¹ Бачите, таке є формування Тіла, від ступнів ніг, підйом вгору. Коли Він був тут на землі, Він був Сином, Світлістю, потім Його вбили. Церква зайняла Його місце, потім мучеництво, та пройшли через морок Середніх Віків, та почали будувати на основі, що стала проявлятися. В такому разі де має з'явитися зір? На голові зверху.

Бачите те видіння; Навуходносор? Бачите, як Він спускається вниз, від початку поганської епохи, ще до того, як було пролите за них Кров та вчинено викуплення. Там було введено прозелітів [“прозеліти” — неєвреї (особливо греки), навернені з поганства до юдейської релігії.—Прим. перекладача]. Але, зверніть увагу, як це йшло все вниз, вниз, вниз до самого низу, в символах, розумієте, звело це вниз.

Потім це почало йти назад, повертатися, Церква почала рухатися назад, від ступнів ніг угору. А зараз це час голови—час голови. Тепер, зверніть увагу на Світло.

¹⁵² Неможливо бачити руками, хоча то є частина тіла. Неможливо бачити вухами, і все ж ними чують. Неможливо бачити носом, і все ж ними відчують запахи. Неможливо—неможливо бачити вустами, хоча ними говорять; розумієте, то був п'ятидесятиницький період. Але нині час очей, бачення. Розумієте? Отож, далі за оком вже нема нічого, що рухається. Це так?

Наступне — це розум, котрим є Сам Христос, Який контролює усе тіло.

Далі за цим ніякого руху, рухання. Розумієте? Все інше рухалося. Розумієте? Поворуши ногою, поворуши м'язами на нозі, поворуши всім чим завгодно. Поворуши... Твої вуха можуть рухатися, твій ніс, твої вуста і так далі. Але вище твоїх очей, там вже нічого не рухається.

Ось чому, як стверджують, чоловіки швидко лісіють — це тому що, розумієте, не існує вправ для розвитку м'язів у—у волоссі, в шкірі голови. Розумієте? А там нема прошарку, щоб їм подавати туди кров. Кров не прокачується, розумієте, не піднімається та не забезпечує кров'ю. Звичайно ж, корінці волосся живляться кров'ю.

І тепер ми бачимо, що та частина, розумієте, там за оком вже нічого нема.

¹⁵³ Тепер, давайте—но розберемося. “З'явиться Світло”, — (в середині дня?) — “вечірнього часу!” Для чого було послано Світло? Щоб ти міг побачити, де ти... як просуватися вперед. Це так? Побач, де ти знаходишся. “Під вечір з'явиться Світло”.

¹⁵⁴ Отож, ми тепер беремо це та зіставляємо це з Малахією 4. Він пообіцяв, що за вечірнього часу знову з'явиться Світло, розумієте — “Бо, ось, Я пошлю вам Іллю пророка, і він приверне синів до батьків, а батьків — до синів”, — (правильно?) — “щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям”.

¹⁵⁵ Тепер давайте—но візьмемо Івана, тобто... Святого Луки 17:30 та поглянемо, що пророкував там Ісус, кажучи, що “Як було за днів Содому, буде так само...”

Тепер пам'ятайте, візьміть до уваги, це буде в той час, коли об'явиться Син людський; об'явлення Сина людського. Отож, Син людський насправді об'явився потенціально, всього на декілька хвилин отам, якраз перед тим, як було спалено Содом. Отже, той Муж був Елогімом. То був Бог; а Ісус — це Бог. І Бог об'явився просто там потенціально всього на декілька хвилин, щоб поговорити з Авраамом, у судовому слідстві. Син людський об'явився всього на хвилинку; Син людський, Елогім. Чи розумієте ви це, церкво? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Син людський, Елогім об'явився всього на декілька хвилин. Бо наступного ж ранку воно було спалено, (коли?) ще до того, як зійшло сонце.

Отож, неможливо, щоб залишилася яка-небудь організація, так само як не може бути й ніякого подальшого розвитку того, що у нас утворилося, бо воно буде спалене ще до того, як у черговий раз зійде світанкова зоря. Пробудженню прийшов кінець, по всій країні. Не буде вже ніяких пробуджень, гучних пробуджень, що охоплюють усе; ця країна ніколи не одержить цього. Може й буде якийсь інтелектуальне скупчення. Але, я маю на увазі, Духовне пробудження — ми його вже не побачимо. Я сподіваюся, ви осягаєте це. Я кажу це так, що—що, я надіюся, до вас це дійде. Розумієте? Йому прийшов кінець.

Один хороший служитель сказав, нещодавно, сказав: “Брате Брангаме, якби я просто міг мати радість Господню у своєму серці!”

Я сказав: “Синку, пробудженню прийшов кінець”. Розумієте?

¹⁵⁶ Отож, стабілізатори на кораблі вже встановлено. На нас насуваються височезні страхітні хвилі; але ми знаємо, одразу по той бік тієї хвилі, ми будемо близько до берега. Розумієте? Ми наближаємося до берега. Просто стійте твердо. Просто стійте у Слові. Стійте з Богом. Не має значення, як ви почуваетесь, що там іще; стійте просто зі Словом. Нехай—нехай—нехай це стоїть твердо, коли ви бачите оці всі здоровенні хмари навколо нас, і насуваються урагани, та атомні бомби, та все інше, про що зараз говорять. Але наш стабілізатор встановлено точно в Слові. Бог сказав, що це буде тут; ми прослизнемо по гребінцю кожної з них. Так, ми пролетимо просто над ними. Так, не інакше! Вони, вони не зможуть нас затопити. Вони не зможуть нас потопити. Поховай нас у могилі; ми все одно вийдемо звідти. Ось і все, нічого більше. В цілому світі не існує способу втримати це там. Ми прослизнемо по кожній з них, бо наш могутній Адмірал кличе з того берега.

Якір мій в Ісусі, крізь бурі пропливу,
В Ньому моя опора, не боюсь я хвиль;

¹⁵⁷ Чим би це не було, нехай це приходить. Що прийде чи що може прийти — ніякої різниці. Ми заякорені там в Ісусі. Якщо я живу — я житиму задля слави Бога. Якщо я помру — я помру задля слави Бога. Я—я—я просто хочу, щоб просто... Саме задля слави Бога — те, що я хочу робити. Коли все все скінчиться, я не хочу залишатися ані хвилиною довше. Я хочу піти туди, де... де моя нагорода, яку Він набув для мене; не те, що я заслужив, але те, що Він набув для мене, те, що Він дав мені за Своєю благодаттю.

¹⁵⁸ Тож ми бачимо, що вечірнє Світло тут. А навіщо Світло, якщо в тебе нема очей, щоб бачити, як просуватися в Ньому? Що таке вечірнє Світло? Світло приходить, щоб дещо об'явити. Це так? Якщо *тут* щось є, ти відчуваєш і ти не можеш зрозуміти, що це таке, у темряві, в такому разі ввімкни світло. Воно є для того, щоб об'явити! Що має вчинити Малахія 4? Розумієте? Виконати те саме. Щоб повинно було вчинити відкриття Семи Печаток, коли оці

всі деномінації шпортаються в цьому...?...Об'явити, вивести у світло. Якщо ти не маєш очей, тоді чого об'являти? Перш мають бути очі, щоб бачити. Це так? Об'явити Малахію 4, об'явити Святого Луки 17:30, Святого Івана 14:12, також Івана 15:24, 16:13. І об'явити також Об'явлення 10:1-7, відкриття Семи Печаток та Послання сьомого ангела; щоб відкрити це, об'явити, коли з'явиться вечірнє Світло. Отож, якщо якась людина...

¹⁵⁹ В Лаодикійському періоді люди були (які?) “роздягнені”. Хіба не так з ними? “Сліпі”. Яка користь сліпому від Світла? Якщо сліпий веде сліпого, хіба не впадуть вони всі до ями? “Роздягнені, сліпі, і не усвідомлюють цього”. Навіть їхні розумові здібності геть перевелися на ніщо, їхні духовні здібності розумового, духовного сприйняття. Бачите?

“Нахабні, бундючні, більше любитимуть розкоші, аніж Бога; непримирливі, осудливі, нестримні та ненависники тих, що добрі; матимуть вигляд благочестя, але відрікатимуться його Сили”. Сила об'явлення; вони навіть не вірять у це. Розумієте? Вони не вірять у таке, як пророки. І тому вони не вірять у це. Вони вірять, що—що Малахія 4 має бути якоюсь певною церквою чи якоюсь організацією.

Коли він прийшов уперше — він був людиною. Коли він прийшов удруге, з подвійною мірою — він був людиною. Коли він прийшов у вигляді Івана Христителя — він був людиною. Розумієте?

За останніх днів, коли засяють вечірні Вогні, очі відкриються, і ви побачите, куди ви рухаєтеся. Тоді Тіло вже буде сформоване, буде стояти на ногах, буде зрушуватися з місця, рухаючися Святим Духом. Яким? Тим Самим, Хто сховався на пророків, що писали Біблію, той самий Дух Святий рухатиметься в Тілі, що наповнене Духом Святим, зрушене Духом Святим, поза кожною організацією, кожним плем'ям, язиком та народом.

¹⁶⁰ Одна жіночка тут, вона не належить до цієї організації, тобто, цієї організації...належить до цього зібрання. Вона приїжджає звідкись, і вона приїхала цього ранку, привезла один малюнок. Вона була...віддала це моему синові, котрий був вельми здивований. Я не знаю, чи чула вона про Це хоч раз, чи ні. Я не знаю. В неї було зображення цього Ангела Господнього, що був при Семи Періодах Церкви, при відкритті Семи Печаток, там, коли це сталося. Вона сказала, що дивилася туди, і вона побачила, як це стояло в небесах, уві сні. А вона поглянула туди та побачила це, побачила, як хтось у білому йшов вперед; і, слідом за ним, сказала, це виглядало...Сказала: “Брате Брангаме, то були ви”. І сказала: “Там йшли, — сказала, — слідом за вами йшли люди різних кольорів шкіри, несли прапори; Джорджія, Алабама, зі всіляких інших місць, марширували вперед”, — прямуючи строєм туди, де Христос об'являвся у видінні. О-о, аллілуя!

¹⁶¹ Ми в останніх днях, в останніх годинах цих днів. Чи бачите ви Його тепер у Його Слові, і те, що все Його Слово проявилось просто отут перед нами? О-о, Церкво живого Бога, піднімися на ноги, вір Йому всім, що в тобі є. Тримайся за те невеличке Коліщátko всередині колеса, нехай Воно стабілізує кожен твій порух та зрушення. Кожна твоя думка, нехай вона контролюється цією Баштою всередині тебе. Тому що Бог перебуває точно у Своєму Слові цієї години, у вечірньому Світлі, з'являючи Світло.

¹⁶² Сліпота кажана! Можна ввімкнути світло, і кажан—кажан так осліпне, що не зможе літати. Ухаюча сова, оті всі нічні волоцюжки та подібні їм, таргани та інші не бачать при денному світлі. Вони не розуміють, що це все таке. Вони не бачать.

А вечірні Вогні горять. Кожна приповідка, до чого б ми не звернулися, до природи, до Біблії, до тих образів, що Мелх-. . . що бачив Даниїл, та—та цар того дня, та всі інші бачили; і оце все, кожен з них, кожен вигляд, кожен порух, кожне місце в Тілі, позиційно виявляє нам саму годину, за якої ми живемо. Вище цього не буде ніякого більше руху.

Був рух руки; добродійність, Уєслі. Був рух закладання підвалин; Лютер. Добродійність, ніколи не було більшої; це було названо рухом Уєслі. Вони розсилали місіонерів по всьому світу. Один з найвизначніших рухів, що виникали, у періоді перед цим.

Потім з'явився п'ятидесятницький період; тоді прийшли різні пальці та все інше, п'ятидесятницький період — язики, та ніс, і так далі.

А нині це в очах. Що з того, що тобі потрібні очі, тобто, потрібне світло, якщо тих очей там нема, щоб бачити? Спочатку мають бути очі, щоб побачити. І тоді, коли це прийшло, Він відкрив Сім Печаток та об'явив вечірнє Світло, взявши усі таємниці, що було скрито протягом оцих церковних періодів, і тепер об'явив їх, як Він і обіцяв вчинити у Об'явленнях 10:1-7. І ось ми сьогодні знаходимося в осередді Слова, і Слово об'являється нам Ісусом Христом. В такому разі *Оце* ось є Боже Слово.

¹⁶³ І, як Його піддані, ми мусимо ходити поруч з Автором, щоб розуміти Це, щоб Цьому об'являтися. “О Господи, що Ти накажеш мені робити? Чи я маю йти на ниви та проповідувати Євангелію, чи я маю залишатися вдома? Не має значення, чим це є, чи повинна я бути хорошою дружиною, господинею дому, чи я повинна бути хорошою матір'ю, чи повинна я бути *цим, тим чи іншим*? Чим би це не було, чи повинен я бути селянином, чи я. . . Чим би це не було, Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив?”

¹⁶⁴ Хіба не це закричав був там Савл: “Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив?” Він був та на ц-. . . йшов, щоб—щоб кинути усю церкву до в'язниці. Але тоді він закричав: “Що Ти хочеш, щоб я вчинив?” Коли Світло спалахнуло, нависло над ним як величезний Полум'яний Стовп. “Що Ти хочеш, щоб я вчинив?”

165 Подумайте, це непогане слово, щоб завершити ним та сказати: “Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив? Коли я бачу, як це Писання настільки досконало об’явлене зараз; Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив?”

Схилимо наші голови.

166 Я прошу кожного з присутніх тут дослідити зараз своє серце та поставити те питання: “Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив?” І ви, люди, якщо ви досі на телефонних лініях там по країні, схиліть свою голову та спитайте: “Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив? Коли бачимо, що ми тут у цих останніх днях та у останніх годинах, настільки досконало перед нами, об’явлено настільки ясно, що Ти хочеш, щоб я вчинив?”

167 Любий Боже, поки вони задають Тобі це питання; я питаюся сам, у Тебе, що Ти хочеш, щоб я вчинив, Господи, оскільки я усвідомлюю, що за кожен день мусить бути залічено. І я молю, щоб Ти допоміг мені, Господи, жити так, щоб кожен день, щоб його було залічено Тобі на честь та на славу.

Я молю, щоб Ти допоміг кожному по всій країні і тим, хто присутні тут у цій skinі, коли ми досліджуємо свої серця та говоримо: “Господи, що Ти хочеш, щоб я вчинив? Що я міг би вчинити, Господи, щоб підпомогти рózросту Твого Царства та Твоєї Справи?” Даруй це, Бог.

Досліди нас, наші серця, та випробуй нас. Якщо буде в нас яке беззаконня, Господи, будь-який егоїзм, будь-які недобрі мотиви чи цілі, о Боже, очисти нас Кров’ю Твого Сина, Ісуса Христа, яким ми покiрливо приймаємо Його примирення Його смерті та Його воскресіння. І, оправдані вірою в те, що Він виконав це, ми з радістю приймаємо план спасіння, який Ти дав нам, для нас.

Отче, ми дякуємо Тобі за Послання цього дня, в яке ми віримо та за яке ми тримаємося, щоб знати та вірити, що це є Твоє Слово та Твоє Послання. Не щоб відрізнятися від інших людей, але старатися бути більше подібним до Ісуса Христа, Котрий є нашим прикладом.

168 Любий Боже, тут лежать хусточки, і повсюди є хворі. І я сам, Господи, втомлений та змучений, цього ранку. Я молю, щоб Ти допомагав нам, любий Боже. Ми чекаємо на силу від Тебе. Ти є наша Міць. Ти так багато кому допомагав, любий Боже.

169 Якось на днях, пригадував там у лісах, прогулювалися там з Братом Бенксом Вудсом, тоді як лікарі. . . В нього було так погано з серцем, що він майже не міг ходити. І потім, подумати, як я. . . а я й не здогадувався, коли ходив по тим горах після того видіння — “Я мушу дістати того лева. Я мушу побачити, як того лева буде вбито”.

І потім, коли приїхав туди, і був там у Тусоні, у кав’ярні Фурра, і бачу, як його одяг висить увесь на ньому мішком, згаслі очі. Промовив: “Боже, якщо Ти можеш показати видіння, де буде лев, Ти, звісно ж, можеш виявити щодо Брата Вудса”.

В ту хвилину прийшло: “Поклади на нього руки”.

І ось він знову сьогодні тут, як і раніше, наш Брат Бенкс, міцний, бігає вниз та вгору тими горами. Як ми дякуємо Тобі, любий Боже. Ти є той самий Бог для всіх нас, як Ти є й для Брата Вудса. Я знаю, що Ти любиш його, бо він Твій слуга, чесний та щирий.

¹⁷⁰ І я молю, любий Боже, щоб Ти взявся за кожного з нас, та прости нам гріхи, та зцілив наші хвороби наших тіл. Роби нас більше подібними до Тебе, день за днем, Господи, поки ми прийдемо в той повний образ Ісуса Христа. Даруй це, Господи. Я вірю, що Ти зараз дослідив кожне серце, і ми знаємо, що робити. Ми просимо, щоб Ти благословив нас нині, в Ім'я Ісуса.

¹⁷¹ І поки наші голови схилено, чи є хто з присутніх тут чи там на—на телефонах по всій країні, хто хотів би, в той час, як ви молитесь і ваші голови схилено, просто підніміть зараз свою руку до Бога. Це все, що ви зможете зробити; тут сьогодні вранці таке скупчення людей. Просто підніміть свою руку до Бога, скажіть: “Боже, зроби мене більше подібним до Ісуса. Я хочу бути більше подібним до Ісуса”. Благословить вас Бог. Туди до вас по всій країні, руки просто повсюди, цілий ліс рук. І моя також піднята. “Я хочу бути більше подібним до Нього. Досліди мене, Господи, та побач, чи є в мені якесь зло; забори це. Я—я хочу...” Що? Ми тут вже так довго, і, все ж таки, нам доведеться піти, чи ти... чи, не має значення, хто ти, який багатий, який бідний, який юний, який старий.

¹⁷² Вчора був в одних бідних людей високо на одній горі, там біля... біля струмка. Там живе одна родина, один чоловік, якому я вже так довго говорив про Бога. Приїхав туди, його дружина, семеро чи восьмеро дітей; він, невисокого зросту, щуплявий чоловічок, старався там працювати, пара доларів за день. І один добродій дозволив йому жити в одній халупчині. І там його дружина, ось-ось малювати ще одну дитину, і в неї в руках була широченна сокира, рубала дрова, щоб занести їх; з дитиною на одному стегні, несла дрова на іншому; пішла, щоб нарубати тих дров, щоб закатати чорниць, щоб не голодувати взимку. О-о, як нам було її шкода! Брат Вудс та я пішли та взяли машину, та приїхали туди, та нарубали їй дров, та позаносили їх. Вона, вдячна жіночка, просто стояла там. Мені було шкода її. І ми постійно молилися за них.

¹⁷³ І її дитина захворіла на епілепсію. Ми пішли та помолилися за цю дитинку, і Бог уздоровив її. І якось на днях, в її чоловіка була грижа, і прийшов... .

Я говорив з ним. Він палив, вони обидва. Вона палила тютюн, і він теж, типові горяни. І я їм тоді постійно говорив про це. І вчора вранці, коли я приїхав, десь на світанні, ось він виходить, руки складені разом, і сказав: “Брате Біллі, я перемінена людина”. Він сказав: “Я випалив свою останню цигарку, і я перейшов на Господній бік”.

Вона сказала: “І я теж випалила свою останню”.

О-о, насаджуйте насіння! “Я Господь напоював. Я напоюватиму його день і ніч, щоб хто не вихопив його з Моїх рук”.

¹⁷⁴ О Боже, змилуйся нині, я молю, та дай нам бажання нашого серця, бо у своїх серцях ми хочемо служити Тобі. Отож, Отче, вони всі у Твоїх руках, повсюди. Вони є Твоїми дітьми. Обходься з ними згідно ласки, Господи; не у засудженні, але в ласці. Ми просимо в Ім'я Ісуса. Амінь.

¹⁷⁵ Ви любите Його? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Всім вашим серцем! Тепер, у кого тут хусточки, можете забрати їх.

І тепер, наші служіння, я думаю, починатимуться трошки раніше, о сьомій годині чи десь так. Брат Невілл оголосить це, просто за хвилину, щодо того, коли почнуть.

Цього ранку, я так думаю, буде хрищення? [Брат Невілл каже: “Вода готова”.—Ред.] Вода готова, якщо хтось з присутніх тут не був ще охрищений в Ім'я нашого Господа Ісуса Христа, що ж, певна річ, це... Вода готова для служіння хрищення.

¹⁷⁶ Ми дуже цінуємо всіх наших братів-служителів. Я бачу Брата... Як ваше зібрання, пройшло нормально, Брат Парнелл? І Брат Мартин, і, о-о, їх тут так багато, Брат Лі Вейл. О-о, по всьому приміщенню самі служителі. Ми, звичайно ж, дуже цінуємо, що ви тут, маєте спілкування з нами навколо Слова.

¹⁷⁷ Можливо, ви не погодитеся зі мною цілковито щодо Цього; я й не прошу вас про це, розумієте. Єдине тільки — просто обміркуйте Це. Те, що ви кажете мені — я обмірковую це. Якщо ця плівка попаде в руки служителям, і вони скажуть: “Ну, я не згоден з цим”. Все гаразд, брате мій. Ти, можливо, пастирюєш над якимись вівцями; ти—ти годуї їх тим, чим сам бажаєш годувати.

Я стараюся як можу, щоб залишатися точно зі Словом, заради цих, кого було вміщено в мою руку для Бога, тому що вівці хочуть їжі овець, звичайно ж. “Мої вівці чують Мій Голос”. І це те, чим ми живемо — кожним Словом, що виходить... Не всім... Не просто одним Словом зараз і опісля; але кожним Словом, що виходить з уст Бога — ось чим повинні жити святі.

Давайте зараз піднімося на ноги. Поки ми схилимо наші голови... .

І, Брате Невіллі, в тебе є що-небудь, що ти хочеш сказати до них? [Брат Невілл каже: “Ні”.—Ред.] Брате Манн? Гаразд.

Всі почуваються добре? Скажіть: “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Добре.

Тепер схилимо наші голови.

Я хочу попрохати Брата Лі Вейла, щоб він підійшов сюди, тобто, якщо він зможе. Якщо ти зможеш пробратися там, Брате Вейл, якщо зможеш.

Брат Вейл — це наш брат тут, який пише книги. І в нього зараз підходить до готовності книга *Сім Періодів Церкви*, і працює над *Сімома Печатками*. І ми маємо надію, що скоро, вже дуже скоро ми одержимо їх. Гаразд, Брат Лі Вейл,

Благословить вас Бог.

ХРИСТОС, ОБ'ЯВЛЕНИЙ У СВОЄМУ СЛОВІ UKR65-0822M

(Christ Is Revealed In His Own Word)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у в неділю вранці 22 серпня 1965 року у Скинї Брангама у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується безкоштовно видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2005 році.

©2005 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org